

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

**ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)**

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ อ.พ. ๒๓/๒๕๔๗

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

๑. ความเป็นมา

เนื่องจาก ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทย และมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเล ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้ง **องค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีดังกล่าว เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ จึงได้นำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งที่ประชุมรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓** ในการนี้ทั้งฝ่ายไทยและมาเลเซียได้มีการตรากฎหมาย อนุวัติการในส่วนขององค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย ให้มีข้อความเหมือนกันทั้งสองประเทศ สำหรับประเทศไทยคือ พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๓

ขณะนี้ ได้กำหนดจะเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมประมาณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ โดยเป็นก๊าซธรรมชาติในระยะเริ่มต้นจำนวน ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซเหลวประมาณ ๓๐๐ บาร์เรล/วัน และจะเพิ่มกำลังการผลิตก๊าซธรรมชาติเป็น ๓๕๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซธรรมชาติเหลวประมาณ ๖,๐๐๐ บาร์เรล/วัน ในปี ๒๕๔๘ ซึ่งตามความตกลงดังกล่าว น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรอันเป็นส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาที่ขายนอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะต้องผ่านพิธีการศุลกากรและเสียอากรขาออก และ “พื้นที่พัฒนาร่วม” มิใช่ราชอาณาจักร กรณีจึงไม่ต้องด้วยพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้ใช้อำนาจในทางศุลกากรเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมได้

อีกทั้ง พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ มิได้มีการกำหนดอัตราอากรขาออกสำหรับของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายขององค์กรร่วมไทย – มาเลเซียไว้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร ดังกล่าว เพื่อให้สามารถเก็บภาษีได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในความตกลงฯ และให้อำนาจรัฐมนตรีในการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรสำหรับพื้นที่พัฒนาร่วมด้วย

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม เป็นของที่ต้องเสียอากรตามพิกัดอัตราศุลกากร โดยให้ลดอัตราอากรลงร้อยละห้าสิบ (เพิ่มมาตรา ๔/๑)
๒. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร (เพิ่มมาตรา ๑๔ ตรี)
๓. กำหนดประเภทของของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมที่ต้องเสียอากรขาออก (แก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามบันทึกความเข้าใจและความตกลงดังกล่าวในเรื่องการเรียกเก็บอากรศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

* สำหรับ “เหตุผล” ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล (รายละเอียดกรุณาดูหน้า ๑๑)

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๑. การให้ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม เป็นของที่ต้องเสียอากรตามพิกัดอัตราศุลกากร โดยให้ลดอัตราอากรลงร้อยละห้าสิบ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๔/๑ ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ให้ลดอัตราอากรที่นำมาใช้ในการเรียกเก็บแก่ของดังกล่าวลงร้อยละห้าสิบ ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้งของที่นำเข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมตามวรรคหนึ่ง หากเป็นของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วมดังกล่าว และนำเข้าโดยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอำนาจจากองค์กรร่วมนั้น ให้ได้รับยกเว้นอากร

ให้เรียกเก็บอากรจากของตามวรรคสามได้ เมื่อได้มีการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งมาเลเซียแล้ว”

๒. การให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ประกาศ ยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ตริ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๔ ตริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรสำหรับของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรโดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิกหรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๓. กรณีให้ยกเลิกความในประเภท ๘ ของภาค ๓ พิกัดอัตราศุลกากรขาออก แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในประเภท ๘ ของภาค ๓ พิกัดอัตราศุลกากรขาออก แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ นี้แทน

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ภาค ๓

พิกัดอัตราขาออก

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ/บาท
๘	ของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมาย ว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย			
	(ก) น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรรออันเป็นส่วนแบ่ง ของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วย องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ที่ขาย นอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย	๑๐		
	(ข) น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรรออันเป็นส่วนแบ่ง ของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วย องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ที่เข้าไป ในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย	๑๐		
	(ค) ของอื่น ๆ นอกจาก (ก) และ (ข) ที่ผลิต ในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้าไป ในราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย หรือ ประเทศอื่น	๑๐		
(ง) ของที่มีได้ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้าไป ในราชอาณาจักรไทย มาเลเซียหรือ ประเทศอื่น	๑๐			
๙	ของซึ่งมิได้ระบุไว้หรือรวมไว้ในประเภทอื่นใด ในพิกัดอัตราอากรขาออกฉบับนี้		ไม่ต้องเสียอากร"	

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหนัท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พิณฑองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวนภพร ชวรงค์กร นิตกร ๕ นายรุ่งธรรม เปรมมางกูร นิตกร ๓

นายโสภณ ชาตบุษย์จาร์ นิตกร ๓ นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓

นางสาววลัยภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสาวสิริกัญย์ สองแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๕

นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑ นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๔๖

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๕๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 - ๑. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๙
 - ๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๙
 - ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๑๐

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)..... ๑๓

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอแก้ไขกฎหมายศุลกากร และกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่พัฒนารวมไทย – มาเลเซีย ๑๙
- เอกสารประกอบคำชี้แจงว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติศุลกากร และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชกำหนดพิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่เกี่ยวข้อง กังองค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย ๒๑
- เอกสารแนบ ๑ ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซียว่าด้วยธรรมเนียม และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (ค.ศ. ๑๙๙๐) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ๒๓
- เอกสารแนบ ๒ บันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ (ค.ศ. ๑๙๗๙) เชียงใหม่ ๔๗

- เอกสารแนบ ๓ เอกสารภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ๕๓
- เอกสารแนบ ๔ เอกสารแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร ๕๗
- เอกสารแนบ ๕ กฎหมายว่าด้วยศุลกากรของมาเลเซีย ๖๑
- บทความเรื่อง ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วม
ไทย – มาเลเซีย ที่มีผลกระทบต่ออ่าวไทย ๖๙
- การใช้ประโยชน์ในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย (JDA) ฝ่ายไทย
เสียเปรียบมาเลเซีย เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศไทยแต่ผลประโยชน์ร่วม
๕๐ : ๕๐? ๘๓

ภาคผนวก : พระราชกำหนดพิทักษ์อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (๑)

: พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ (๑๖)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา และผลการพิจารณาของ
สภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งมีเหตุผลเนื่องจากโดยที่ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซียว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามบันทึกความเข้าใจและความตกลงดังกล่าวในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจทางศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และมีมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมทั้งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ก่อนแล้วจึงส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวาระการประชุมครั้งเดียว กับที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งจำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... เนื่องจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกัน จึงสมควรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพร้อมกัน และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายปภิต พัฒนกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายเจริญ คันธวงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายชูชาติ อัครโวจน์	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายกมล บันไดเพชร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๗. นายนิพนธ์ ฮะกิมี่	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๘. นายภาคิน สมมิตร	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นางสาวชรินทร์น์ พุทธปวน	โฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายกรรณิกา ธรรมเกษร	๑๑. นายจ่ารงค์ โพธิสาร
๑๒. นายจรัส เวียงสงค์	๑๓. นายเจือ ราชสีห์
๑๔. นางชลิดา พันธุ์กระวี	๑๕. นายชัยพร ธนถาวรลาภ
๑๖. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๑๗. พลเรือเอก ถนอม เจริญลาภ
๑๘. นายเทพสิทธิ์ ประวาหะนาวิน	๑๙. นายนภดล มั่นตะจิตร์
๒๐. นายบูรานานูติน อูเซ็ง	๒๑. นายประเสริฐ บุญเรือง
๒๒. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	๒๓. นายมรรณพ เดชวิทักษ์
๒๔. นายวิสันต์ เดชเสน	๒๕. พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์
๒๖. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๒๗. พลตำรวจโท สรรเพชญ์ ธรรมาธิกุล
๒๘. นายสุรชัย เบ้าจรรยา	๒๙. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
๓๐. นายสุวโรช พะลัง	๓๑. นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล
๓๒. นายสุวิทย์ โยทองยศ	๓๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร
๓๔. นายอาร์กซ์ ไชยริปู	๓๕. นายเอกพร รักความสุข

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติม ถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก หลังจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล (ดังมีรายละเอียดปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณาฯ หน้า ๑๑) และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^๑ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันศุกร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา แล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

^๑ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสรีจที ๕๙๒-๕๙๓/๒๕๔๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๔/๖๒๑๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ตามที่ กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖ และคณะที่ ๑๒) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ(กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ผู้แทนกระทรวงพลังงาน (กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ) และผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการคลังเสนอ

เนื่องมาจากได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ทะเลในบริเวณที่กำหนด ของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลง ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซียว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง กับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งประเทศไทยในฐานะ คู่สัญญาจะต้องปฏิบัติตามความตกลงนั้น และโดยที่ในปัจจุบัน มีผู้ได้รับสัญญาเพื่อสำรวจและแสวงหา ประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมแล้ว ซึ่งตามความตกลงดังกล่าว น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรอันเป็น ส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาที่ขายนอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียจะต้องผ่านพิธีการศุลกากรและ เสียอากรขาออก กระทรวงการคลังจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้ราชอาณาจักร หมายความว่ารวมถึง พื้นที่พัฒนาร่วมซึ่งเป็นพื้นที่ ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียในอ่าวไทย โดยมีขอบเขตตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การเคลื่อนย้ายของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม กรณีที่ถือเป็นการนำเข้า การส่งออก หรือการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ตลอดจนของต้องห้ามที่ไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๓) กำหนดแบบฟอร์มศุลกากรสำหรับการนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในประเทศสำหรับของที่นำเข้าไปในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม โดยต้องเป็นแบบฟอร์มเดียวกันกับแบบฟอร์มของกรมศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) กำหนดการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๕) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับกรกระทำผิดทางศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) ยกเว้นอากรสำหรับของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม หากนำเข้าโดยองค์การร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอนุมัติจากองค์การร่วม แต่หากจะเรียกเก็บอากรสำหรับของดังกล่าวจะต้องมีการหารือกันระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลมาเลเซียแล้ว

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเรียกเก็บอากร ลด หรือยกเว้นอัตราอากรที่ใช้ในการเรียกเก็บ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องลดอัตราอากรที่ใช้ในการเรียกเก็บลงร้อยละ ๕๐

(๓) กำหนดประเภทของของที่ส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมที่ต้องเสียอากรขาออก

๒. สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖ และคณะที่ ๑๒) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้นำบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบการพิจารณา เนื่องจากประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจและความตกลงดังกล่าว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้ชัดเจนว่ากรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวข้องที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่การเคลื่อนย้ายของเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมในบางกรณี ที่ต้องถือตามหลักเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดในความตกลงฯ ดังนี้

ก) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

๑. ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

๒. ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร กล่าวคือ ของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

ข) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซียหรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

ค) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) ข) และต่อมาของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๗ นว)

นอกจากนั้น ของใดที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียจะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมีการยกเว้นสำหรับการนำเข้ารายใดรายหนึ่ง และได้มีความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียแล้ว (ร่างมาตรา ๓๗ ทศ)

(๒) กำหนดให้พนักงานและพนักงานเจ้าหน้าที่มีและใช้อำนาจเกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร และการเก็บภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในบริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม เพื่อรองรับการใช้อำนาจของพนักงานและพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เนื่องจากในปัจจุบัน สำนักงานใหญ่ของที่ทำการศุลกากรร่วมตั้งอยู่ที่ประเทศมาเลเซีย (ร่างมาตรา ๓๗ ทวาทศ)

(๓) กำหนดการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทย หรือมาเลเซีย ในพื้นที่พัฒนาร่วม ในการนี้ หากมีการริบของที่เกิดจากการกระทำที่เป็นความผิด และของนั้นเป็นผลิตผลของพื้นที่พัฒนาร่วม เงินได้จากการขายของที่ถูกริบให้แบ่งเท่า ๆ กันระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย (ร่างมาตรา ๓๗ เดรต)

(๔) กำหนดให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญามีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม เนื่องจากพื้นที่พัฒนาร่วมไม่ใช่ส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรไทย จึงต้องกำหนดศาลที่จะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี (ร่างมาตรา ๓๗ บัญจทศ)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้เรียกเก็บอากรแก่ของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมโดยเสียอากรตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร แต่ต้องลดอัตราอากรลงร้อยละ ๕๐ เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงฯ

หากของที่นำเข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมเป็นของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม และนำเข้าโดยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอำนาจจากองค์การร่วมนั้น จะได้รับยกเว้นอากร และต่อมาหากประสงค์จะเรียกเก็บอากรจากของนั้นจะต้องมีการหารือระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียก่อน (ร่างมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรสำหรับของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร โดยตัดอำนาจของรัฐมนตรีในการประกาศเรียกเก็บอากรสำหรับของในกรณีดังกล่าว ออก เนื่องจากการเรียกเก็บและเสียอากรเป็นไปตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร (ร่างมาตรา ๔)

(๓) กำหนดประเภทของของที่ส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมที่ต้องเสียอากรขาออกไว้ในภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก (ร่างมาตรา ๕)

(๔) เพิ่มการกำหนดพิกัดอัตราอากรขาออกในประเภท ๘ ของภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออกแห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกำหนดให้ ๑) น้ำมันส่วนที่เป็นกำโรอินเป็นส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย (ประเภท ๘ (ข)) ๒) ของอื่น ๆ นอกจากน้ำมันส่วนที่เป็นกำโรอินเป็นส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซียที่ขายนอกราชอาณาจักรหรือที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย (ประเภท ๘ (ค)) และ ๓) ของที่มีได้ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย หรือประเทศอื่น เป็นของที่ต้องเสียอากรขาออกในอัตราอากรตามราคาร้อยละ ๑๐ ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้แทนกรมศุลกากรเสนอ เพื่อให้การเรียกเก็บอากรครอบคลุมของทุกอย่างที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วม เพราะหากไม่กำหนดเพิ่มเติมไว้ ก็จะทำให้กรมศุลกากรไม่สามารถเรียกเก็บอากรจากของดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ผู้แทนกรมศุลกากรได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การเรียกเก็บอากรสำหรับของใน ๓ กรณีข้างต้นจะพิจารณาจากการเรียกเก็บอากรของประเทศมาเลเซียในกรณีเดียวกันนี้ประกอบด้วย กล่าวคือ หากประเทศมาเลเซียไม่เรียกเก็บหรือเรียกอากรในอัตราที่แตกต่างไปจากอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรสำหรับของดังกล่าวได้ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔ เพื่อให้การเรียกเก็บอากรของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียสำหรับของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมมีความเท่าเทียมกัน และสอดคล้องกับ

หลักการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในพื้นที่พัฒนาร่วมตามบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมฯ และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียฯ

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๗

**ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

๑. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเป็นหลักในการพิจารณา
ในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๓๕ คน กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

**๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา**

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u> เพิ่มความเป็นมาตรา ๔/๑	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔/๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔ ตรี ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ ตรี ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัต้อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบแล้ว และพิจารณาเห็นว่าควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ทำย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา คณะกรรมการเห็นสมควร แก้ไขเหตุผล เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้

ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า "เมื่อได้พิจารณา ตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่า ยังขัดแย้งกันอยู่"

“
เหตุผล

โดยที่ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามบันทึกความเข้าใจและความตกลงดังกล่าวในเรื่องการเรียกเก็บอากรศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการและประธานสภาผู้แทนราษฎรจะได้ส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ วรรคสอง

ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้วให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่า ได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติหรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณาและให้นำความในข้อ ๙๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

กับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

<p>พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (รก.๒๕๓๐/๒๗๖/๑พ/๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๐)</p> <p>มาตรา ๔ ของที่นำหรือพาเข้ามาในหรือส่งหรือพาออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราอากรท้ายพระราชกำหนดนี้</p> <p>ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>“มาตรา ๔/๑ ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กร่วมไทย - มาเลเซีย ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ให้ลดอัตราอากรที่นำมาใช้ในการเรียกเก็บแก่ของดังกล่าวลงร้อยละห้าสิบ</p> <p>ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง</p> <p>ของที่นำเข้ามาในพื้นที่พัฒนาพร้อมตามวรรคหนึ่ง หากเป็นของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาพร้อมดังกล่าว และนำเข้าโดยองค์กร่วมไทย - มาเลเซียตามกฎหมายว่าด้วยองค์กร่วมไทย - มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอำนาจจากองค์กร่วมนั้น ให้ได้รับยกเว้นอากร</p> <p>ให้เรียกเก็บอากรจากของตามวรรคสามได้ เมื่อได้มีการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งมาเลเซียแล้ว”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๔ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ร่วมลงนามหรือลักษณะตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้</p> <p>การประกาศ การยกเลิกหรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(มาตรา ๑๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗)</p> <p>มาตรา ๑๔ ทวิ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนีซ หรือเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดนี้ได้ โดยในการนี้ให้มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมอัตราอากรในช่องอัตราอากรขาเข้าให้เท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิมตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้ด้วย</p> <p>ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(มาตรา ๑๔ ทวิ แก้ไขโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗)</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ตริ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>"มาตรา ๑๔ ตริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรสำหรับของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้</p> <p>การประกาศ การยกเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"</p>

<p style="text-align: center;">พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ตีนสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในประเภท ๔ ของภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ให้ความตามบัญญัติที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p>

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ/บาท
๙	ของซึ่งมิได้ระบุไว้หรือรวมไว้ในประเภทอื่นใด ในพิกัดอัตราอากรขาออกฉบับนี้	ไม่ต้องเสียอากร		

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

**ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอแก้ไขกฎหมายศุลกากร และกฎหมาย พิกัดอัตราศุลกากรในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่พัฒนาร่วมไทย - มาเลเซีย

๑. เนื่องจาก ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทย และมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเล ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีดังกล่าว เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศจึงได้นำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งที่ประชุมรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบเมื่อ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ในการนี้ทั้งฝ่ายไทยและมาเลเซียได้มีการตรากฎหมายอนุวัติการในส่วนขององค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ให้มีข้อความเหมือนกันทั้งสองประเทศ สำหรับประเทศไทยคือ พระราชบัญญัติ องค์กรร่วมไทยมาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๓

๒. ขณะนี้ ได้กำหนดจะเริ่มมีการผลิตปิโตรเลียมประมาณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นก๊าซธรรมชาติในระยะเริ่มต้นจำนวน ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซเหลว ประมาณ ๓๐๐ บาร์เรล/วัน และจะเพิ่มกำลังการผลิตก๊าซธรรมชาติเป็น ๓๙๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซธรรมชาติเหลวประมาณ ๖,๐๐๐ บาร์เรล/วัน ในปี ๒๕๔๙

๓. ตามความตกลงว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่น ๆ ใน หมวด ๖ ข้อ ๑๖ เรื่องเกี่ยวกับภาษีศุลกากร ได้กำหนดในเรื่องการจัดเก็บภาษีอากรร่วมกันระหว่างไทย - มาเลเซีย ในเขตพื้นที่พัฒนาร่วมไว้โดยมีหลัก ดังนี้

- สินค้าที่ผลิตได้ในพื้นที่พัฒนาร่วมแล้วส่งไปยังไทย , มาเลเซีย หรือประเทศที่สามให้ถือเป็นการส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วม
- อัตราอากรขาออกที่ต้องจ่ายโดยผู้ได้รับสัญญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาในน้ำมันส่วนที่เป็นกำไรที่ขายนอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ให้เป็นร้อยละ ๑๐
- ให้มีการจัดทำพิธีการศุลกากรในเรื่องการเคลื่อนย้ายสินค้า และใช้แบบฟอร์มเดียวกัน ทั้งฝ่ายไทยและมาเลเซีย

๔. แต่เนื่องจาก “พื้นที่พัฒนาร่วม” มิใช่ราชอาณาจักร กรณีจึงไม่ต้องด้วย พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เพื่อให้ใช้อำนาจในทางศุลกากรเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมได้

อีกทั้ง พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ มิได้มีการกำหนดอัตรา
อากรขาออกสำหรับของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายองค์กรร่วมไทยมาเลเซียไว้
จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร ดังกล่าว เพื่อให้สามารถเก็บภาษี
ได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในความตกลงฯ และให้อำนาจรัฐมนตรีในการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับ
การจัดเก็บภาษีอากรสำหรับพื้นที่พัฒนาร่วมด้วย

**เอกสารประกอบคำชี้แจงว่าด้วยการแก้ไข เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติศุลกากร
และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชกำหนดพิภคัตตราภาษีศุลกากรที่เกี่ยวข้อง
กับองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย^๑**

๑. ความตกลงว่าด้วยธรรมเนียม (เอกสารแนบ ๑) และกฎหมายอนุวัติการฯ (พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย) มีที่มาจากบันทึกความเข้าใจ ที่นายกรัฐมนตรีของสองประเทศได้ลงนามกันไว้ที่เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ (ในสมัย พล.อ. เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี) (เอกสารแนบ ๒) เกี่ยวกับการก่อตั้งองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย เพื่อรวมสิทธิแทนรัฐบาลทั้งสองประเทศเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรที่ไม่มีชีวิต ในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย

๒. คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบในความตกลงฯ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๓

๓. ความตกลงว่าด้วยธรรมเนียม ซึ่งเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ จะต้องนำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยความตกลงว่าด้วยธรรมเนียม ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมของรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ สำหรับส่วนของพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น ได้ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๑ และ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ตามลำดับ โดยรัฐสภาของมาเลเซียได้เห็นชอบความตกลงฯ และกฎหมายอนุวัติการดังกล่าวเมื่อ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๓ (หมายเหตุ เนื่องจากไม่สามารถหาเอกสารของรัฐสภาได้ จึงขอเสนอเอกสารราชการภายในของกระทรวงอุตสาหกรรมตามเอกสารแนบ ๓)

๔. ความตกลงฯ นี้ แบ่งออกเป็นส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นธรรมเนียม องค์การร่วมฯ กับส่วนที่เป็นกฎหมายอนุวัติการฯ (พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย ๒๕๓๓) คือ ส่วนแรกเป็นธรรมเนียม ซึ่งมีหมวดสำคัญ ๗ หมวด ประกอบด้วยข้อบท ๒๒ ข้อ ๒๖ มาตรา และได้นำทั้งสองส่วนนี้ในฐานะที่เป็นสนธิสัญญากับต่างประเทศเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญฉบับเดิม

๕. ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร ความตกลงฯ ดังกล่าว ภายหลังจากได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา โดยลงนามระหว่าง นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย กับ ดาโต๊ะ ฮาจี อาบู ฮัสซัน บิน ฮาจี โอมาร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๓๔ (เอกสารแนบ ๔)

^๑ ที่มา : กรมศุลกากร ณ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗

๖. พื้นที่พัฒนาร่วมจะเริ่มมีการผลิตปิโตรเลียมประมาณวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นก๊าซธรรมชาติในระยะเริ่มต้นจำนวน ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซธรรมชาติเหลวประมาณ ๓,๐๐๐ บาร์เรล/วัน และจะเพิ่มกำลังการผลิตก๊าซธรรมชาติเป็น ๓๙๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน และก๊าซธรรมชาติเหลวประมาณ ๖,๐๐๐ บาร์เรล/วัน ในปี ๒๕๔๙ เป็นระยะเวลา ๒๐ ปี

๗. เมื่อมีการผลิตปิโตรเลียมแล้วประเทศไทยจะมีรายได้จากค่าภาคหลวงปิโตรเลียมภาษีเงินได้ ภาษีศุลกากร และกำไรจากการแบ่งปันผลผลิต แต่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับศุลกากรที่สามารถบังคับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วมฯ ได้ และเป็นที่มาที่จำเป็นต้องนำเรื่องนี้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป

๘. ประเทศมาเลเซียได้มีการออกกฎหมายอนุวัติการที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรให้อำนาจใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วมฯ แล้วโดยได้มีการปรับปรุงเป็นลำดับไปตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ จนถึงปัจจุบัน (เอกสารแนบ ๕)

เอกสารแนบ ๑

**ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาล
แห่งมาเลเซียว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง
กับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย - มาเลเซีย
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (ค.ศ. ๑๙๙๐)
ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย**

(คำแปล)

ความตกลง

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งมาเลเซีย

ว่าด้วย

ธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “รัฐบาลทั้งสอง”

ปรารถนาที่จะอนุวัติการบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)”

ได้ตกลงกันเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “องค์กรร่วม” ซึ่งจะดำเนินการตามข้อต่อไปนี้

หมวด 1

สถานะทางกฎหมายและการจัดองค์กร

ข้อ 1

ความเป็นนิติบุคคลและความสามารถ

(1) องค์กรร่วมจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีความสามารถตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ซึ่งจะตราขึ้นไว้โดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย ตามลำดับ สำหรับการจัดตั้ง องค์กรร่วม ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “พระราชบัญญัติ”

(2) ร่างพระราชบัญญัติที่กล่าวถึงใน (1) ซึ่งแนบท้ายนี้เป็นภาคผนวก ก และ ข ตามลำดับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 2

วัตถุประสงค์

(1) วัตถุประสงค์ขององค์กรร่วม คือ เพื่อการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิตในพื้นที่ดินใต้ทะเลและใต้ดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมตามที่ กำหนดไว้ในบันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522) ตลอดจนอายุของการมีผลใช้บังคับของบันทึกความ เข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

(2) ในความตกลงฉบับนี้ “ปิโตรเลียม” หมายถึง น้ำมันแร่ดิบใดๆ หรือไฮโดรคาร์บอนอื่นใด และก๊าซธรรมชาติซึ่งอยู่ในสภาพอันเป็นธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลวที่ปากหลุม รวมทั้งหินปิทูเมน และทรัพยากรอื่นที่สะสมอยู่เป็นชั้นๆ ซึ่งสามารถจะสกัดน้ำมันออกมาได้

ข้อ 3

สมาชิกภาพ

- (1) องค์การร่วมจะประกอบด้วย
 - (ก) ประธานร่วมสองนาย โดยรัฐบาลแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งมาฝ่ายละหนึ่งนาย และ
 - (ข) สมาชิกที่จะแต่งตั้งโดยรัฐบาลแต่ละฝ่ายในจำนวนเท่ากัน โดยจำนวนสมาชิกเริ่มแรกซึ่งไม่นับรวมถึงประธานร่วมที่จะแต่งตั้ง โดยรัฐบาลแต่ละฝ่าย มีจำนวนฝ่ายละหกนาย
- (2) เพื่อวัตถุประสงค์แห่งความตกลงนี้ และถ้าไม่มีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น คำว่า “สมาชิก” ให้ความหมายรวมถึงประธานร่วมด้วย

ข้อ 4

วิธีการ

- (1) ให้ประธานร่วมผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติหน้าที่ประธานในการประชุมขององค์การร่วม เมื่อประธานร่วมคนหนึ่งไม่อยู่ในวาระที่ตนจะต้องเป็นประธาน ให้สมาชิกขององค์การร่วมเลือกตั้งประธานจากสมาชิกที่เป็นผู้แทนของรัฐบาลเดียวกับรัฐบาลที่ประธานร่วมที่จะต้องทำหน้าที่ประธานนั้นสังกัด เมื่อได้รับเลือกตั้งเช่นนั้นแล้ว ให้ผู้นั้นมีอำนาจเช่นเดียวกับประธาน

(2) องค์ประชุม...

(2) องค์กรประชุมสำหรับการประชุมครั้งใดๆ ขององค์กรร่วม จะต้องไม่น้อยกว่าสิบนาย การลงมติให้กระทำร่วมกันในที่ประชุม โดยประธานร่วม

ข้อ 5

ความรับผิดชอบส่วนตัว

ไม่มีสมาชิกคนใดขององค์กรร่วม ที่จะต้องมีความรับผิดชอบส่วนตัวใดๆ สำหรับความสูญหายหรือเสียหายอันเกิดจากการกระทำหรือการละเว้นกระทำการใดๆ ในการดำเนินกิจการขององค์กรร่วม นอกเสียจากว่าความสูญหายหรือเสียหายนั้นจะเป็นผลจากการกระทำละเมิด ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือการละเว้นกระทำการที่ร้ายแรงของสมาชิกผู้นั้นเอง

ข้อ 6

ค่าป่วยการ

สมาชิกขององค์กรร่วม จะได้รับค่าป่วยการ และเงินค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามที่องค์กรร่วมจะเป็นผู้กำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง

หมวด 2

อำนาจและหน้าที่

ข้อ 7

อำนาจและหน้าที่

(1) ให้องค์กรร่วมควบคุมการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิตในพื้นที่พัฒนาร่วม และเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายสำหรับการควบคุมนั้น

(2) โดยไม่กระทบกระเทือนต่อลักษณะทั่วไปของสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ให้อำนาจและหน้าที่ขององค์กรร่วมรวมถึงเรื่องต่อไปนี้ด้วย

- (ก) พิจารณากำหนดโครงสร้างองค์กรขององค์กรร่วม โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง
- (ข) ภายใต้บังคับ (ก) แต่งตั้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ขององค์กรร่วม ทั้งนี้ การแต่งตั้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร และรองหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสอง
- (ค) พิจารณากำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขของการทำงานของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ขององค์กรร่วม
- (ง) พิจารณากำหนดแผนปฏิบัติการและแผนงานสำหรับการจัดการพื้นที่พัฒนาร่วม
- (จ) อนุมัติการดำเนินกิจการ และทำนิติกรรมหรือสัญญาต่างๆ สำหรับหรือที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิตในพื้นที่พัฒนาร่วม ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง

- (ฉ) ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาใดๆ ที่กล่าวถึงใน (จ) สำหรับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียม
- 1) ให้ความเห็นชอบ และขยายระยะเวลาการสำรวจและแสวงประโยชน์
 - 2) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานและงบประมาณของผู้ได้รับสัญญา และ
 - 3) ให้ความเห็นชอบต่อแผนการผลิตของผู้ได้รับสัญญา รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิต เงื่อนไข และตารางกำหนดเวลาการผลิต
- (ช) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ดำเนินการของสัญญาใดๆ ที่กล่าวถึงใน (ฉ)
- 1) ตรวจสอบและตรวจสอบสรรพคุณและบัญชีของผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของผู้ดำเนินการนั้น ในพื้นที่พัฒนาร่วม
 - 2) ตรวจสอบเป็นระยะๆ ซึ่งสอดคล้องเหลือของทรัพย์สินและสินทรัพย์ที่ผู้ดำเนินการจัดหาเพื่อการค้าปิโตรเลียม และ

- 3) รับ สอบทาน และเก็บรักษาบรรดาข้อมูลทั้งปวงที่จัดเสนอโดยผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เนื่องกับการดำเนินกิจการในพื้นที่พัฒนาร่วม
- (๗) ให้ความเห็นชอบและตัดสินใจเสนอราคา และตกลงทำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการปีโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม
- (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาอิสระ ในกรณี ที่จำเป็นต่อการบริหารงานขององค์กรร่วม
- (๙) กำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมใดๆขององค์กรร่วม ของคณะกรรมการ และ คณะอนุกรรมการขององค์กรร่วม และ
- (๑๐) กระทำการอื่นใดอันเป็นผลจากหรือที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ใดๆของ องค์กรร่วม

ข้อ 8

การแบ่งปันผลผลิต

- (1) เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 7 (2) (ค) สัญญาใดๆ ที่ตกลงทำกับบุคคลใดๆ เพื่อการสำรวจ และแสวงประโยชน์จากปีโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม ให้กระทำในรูปแบบของสัญญาแบ่งปันผลผลิต โดยสอดคล้องกับมาตรา 14 (3) แห่งพระราชบัญญัติ
- (2) สัญญาแบ่งปันผลผลิตตามที่กล่าวถึงใน (1) โดยไม่กระทบกระเทือนต่อ (3) จะรวมถึง ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่กำหนดในมาตรา 14 (3) แห่งพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

- (ก) สัญญาจะมีอายุไม่เกินสามสิบห้าปี แต่ต้องไม่เกินอายุของการมีผลใช้บังคับของความตกลง
- (ข) การชำระค่าภาคหลวงเป็นจำนวนร้อยละสิบของผลผลิตปีโคโรเลียมทั้งหมดโดยผู้ได้รับสัญญา แก่องค์กรร่วม ความวิธีการและเวลาที่จะกำหนดในสัญญา
- (ค) ให้ผู้ได้รับสัญญาใช้อัตราร้อยละห้าสิบของผลผลิตปีโคโรเลียมทั้งหมด เพื่อวัตถุประสงค์ในการหักค่าใช้จ่ายสำหรับการประกอบกิจการปีโคโรเลียม
- (ง) ส่วนที่เหลือของผลผลิตปีโคโรเลียมทั้งหมด หลังจากได้ทำการหักเพื่อวัตถุประสงค์ของ (ข) และ (ค) แล้ว ให้ถือว่าเป็นปีโคโรเลียมส่วนที่เป็นกำไร และให้แบ่งให้แก่องค์กรร่วม และผู้ได้รับสัญญาในจำนวนเท่าๆ กัน
- (จ) บรรดาค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการปีโคโรเลียมทั้งปวงให้ตกเป็นภาระของผู้ได้รับสัญญา และภายใต้บังคับของ (ค) ให้หักจากผลผลิตได้
- (ฉ) จำนวนเงินขั้นต่ำที่ผู้ได้รับสัญญาจะใช้ในการประกอบกิจการปีโคโรเลียมตามสัญญา ในฐานะเป็นข้อผูกพันขั้นต่ำตามที่ตกลงกันระหว่างองค์กรร่วมและผู้ได้รับสัญญา

- (ข) การจ่ายเงินบำรุงการวิจัยโดยผู้ได้รับสัญญาให้แก่องค์กรร่วมจำนวนอัตราร้อยละ ศูนย์ห้าของจำนวนรวมแห่งส่วนของผลผลิตทั้งหมดที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการ หักค่าใช้จ่ายตาม (ค) และส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาในปีใดหรือส่วนที่เป็นกำไร ตาม (ง) ตามวิธีการและเวลาซึ่งจะกำหนดโดยองค์กรร่วม แต่ทั้งนี้ การจ่ายเงิน คังกล่าวจะหักจากผลผลิตมิได้
- (ข) ข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ ซึ่งเกิดจากหรือเกี่ยวข้องกับสัญญาซึ่งไม่สามารถระงับ กันได้โดยฉันทมิตร ให้ระงับโดยอนุญาโตตุลาการ ซึ่งมีองค์คณะที่ประกอบด้วย อนุญาโตตุลาการ 3 นาย โดยคู่กรณีเป็นผู้แต่งตั้งฝ่ายละหนึ่งนาย และให้คู่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคนที่สาม หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ในการเลือกอนุญาโตตุลาการ คนที่สามภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม โดย เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่าง ประเทศ (UNCITRAL) กระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการจะเป็นไปตามกฎของ UNCITRAL สถานที่พิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้อยู่ที่กรุงเทพฯ หรือกัวลาลัมเปอร์ หรือสถานที่อื่นใดตามแต่ที่คู่กรณีจะตกลงกัน

(3) นอกเหนือไปจากเรื่องที่กำลังกล่าวถึงใน (2) แล้ว สัญญาแบ่งปันผลผลิตอาจรวมถึงต่อไปนี้
แล้วแต่องค์กรร่วมจะเลือก

(ก) อายุสัญญาดังกล่าวใน (2) (ก) ให้เป็นไปดังนี้

1) ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาสำหรับปีโคจรเลียม (ที่มีใช้ก๊าซธรรมชาติ) ระยะเวลาเพื่อวัตถุประสงค์ของการสำรวจ การสำรวจ การพัฒนา และการผลิต จะต้องไม่เกิน 5 ปี 5 ปี และ 25 ปี ตามลำดับ และ

2) ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาสำหรับก๊าซธรรมชาติ ระยะเวลาเพื่อวัตถุประสงค์ของการสำรวจ การหาและกำหนดเขตลาคก๊าซธรรมชาติ การพัฒนา และการผลิต จะต้องไม่เกินช่วงเวลาละ 5 ปีในกรณีของระยะเวลาของสามช่วงแรก และไม่เกิน 20 ปี ในกรณีของระยะเวลาของช่วงที่สี่

แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาช่วงใดๆ ที่กล่าวถึงใน (ก) 1) และ 2) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความจำเป็น เป็นครั้งคราวโดยองค์กรร่วม โดยมีเงื่อนไขว่า ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบต่อสัญญาที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ การเปลี่ยนแปลงนั้นจะกระทำได้อีกก็ด้วยความตกลงของผู้ได้รับสัญญาเท่านั้น

นอกจากนี้ เมื่อการผลิตเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรกเกิดขึ้นในกรณีของ

- ก) ปีโตรเลียม (ที่มีใช้ก๊าซธรรมชาติ) ก่อนการสิ้นสุดของระยะเวลาของการพัฒนา
ให้นำเอาเวลาที่ยังเหลืออยู่ของระยะเวลาการพัฒนาไปเพิ่มให้กับระยะเวลา
การผลิต
 - ข) ก๊าซธรรมชาติ ก่อนการสิ้นสุดของระยะเวลาการหาและกำหนดตลาด
ก๊าซธรรมชาติหรือระยะเวลาการพัฒนา นำเอาเวลาที่ยังเหลืออยู่ของ
ช่วงระยะเวลาหนึ่งเวลาใดดังกล่าวไปเพิ่มให้กับระยะเวลาการผลิต
- (ข) ความเป็นเจ้าของในอุปกรณ์ หรือสินทรัพย์ใดๆ ที่ได้ซื้อหรือได้มาโดยผู้ได้รับสัญญา
เพื่อวัตถุประสงค์ของการดำเนินกิจการปีโตรเลียมให้ตกเป็นขององค์กรร่วมทันทีที่ซื้อ
หรือได้มา

- (ก) ให้อัยการร่วมเป็นเจ้าของ ข้อมูลค้นจับ (ข้อมูลสืบ ข้อมูลที่วิเคราะห์แล้ว หรือข้อมูลที่แปลความหมายแล้ว) อันเป็นผลจากการดำเนินกิจการปิโตรเลียมซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่เพียงรายงานด้านธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ ตัวอย่างแท่งหิน ปิโตรฟิสิกส์ ผลการเจาะหลุม และรายงานทางวิศวกรรมและข้อมูลอื่นๆ และตัวอย่างของจริง ที่ผู้ได้รับสัญญาอาจเก็บหรือรวบรวมขึ้นมา และ
- (ง) ให้ผู้ได้รับสัญญาซื้อหรือหามาซึ่งอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า วัสดุ และของใช้ใดๆ รวมทั้งบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการวิจัย ไม่ว่าจะป็นในทางวิชาชีพหรือไม่ก็ตาม จากแหล่งในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย เท่าที่ในทางเทคนิคหรือทางความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจสามารถกระทำได้

(4) องค์กรร่วมมีสิทธิเปลี่ยนแปลงอัตราที่กล่าวถึงใน (2) (ค) (ง) และ (ข) ได้สำหรับสัญญาใดๆ ก็ตาม โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง

แต่ทั้งนี้ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราใดๆ ดังกล่าว ในสัญญาที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ โดยปราศจากความตกลงของผู้ได้รับสัญญา

(5) เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้

- (ก) “การผลิตเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก” ที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม (ที่มีใช้ก๊าซธรรมชาติ) หมายถึง วันที่การผลิตได้ดำเนินมาติดต่อกันเป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมงหลังจากที่ได้

เสร็จสิ้นการทดสอบจากหลุมผลิตหลุมแรก และหรือที่เกี่ยวกับก๊าซธรรมชาติ หมายถึงวันใดวันหนึ่งในระยะเวลา 60 วันแรกที่จำนวนสะสมของก๊าซธรรมชาติ ที่ได้ขายไปมีค่าความร้อนรวม หนึ่งล้านพันล้านจูล (10^6 giga joule) (หรือประมาณ 947 พันล้าน บี ที ยู) หรือวันที่หกสิบ หลังจากที่ได้เริ่มมีการขายก๊าซธรรมชาติ หากจำนวนขายสะสมของก๊าซธรรมชาติภายใน 60 วันแรก มีค่าความร้อนไม่เกิน หนึ่งล้านพันล้านจูล และ

(ข) “ผลผลิตทั้งหมด” เมื่อเกี่ยวกับก๊าซธรรมชาติ หมายถึง รายได้ทั้งหมดจากการขายก๊าซ

(6) ให้ผู้ได้รับสัญญาชำระอากรขาออกในส่วนของน้ำมันส่วนที่เป็นกำไรของคนและภาษีเงินได้ ปีโตรเลียมตาม ข้อ 16 และ ข้อ 17 ของความตกลงนี้ ตามลำดับ

หมวด 3

ข้อบทเกี่ยวกับการเงิน

ข้อ 9

การเงิน

(1) บรรดาค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปและผลประโยชน์ที่ได้มา โดยองค์กรร่วมทั้งปวงจากกิจกรรม ที่ดำเนินไปในพื้นที่พัฒนาร่วม ให้รัฐบาลทั้งสองรับภาระและแบ่งปันเท่าๆ กัน

(2) ครบจนถึงเวลาที่องค์กรร่วมมีรายได้เพียงพอที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายประจำปีของการ

ค่านินทนาการของคน รัฐบาลทั้งสองจะจัดหาเงินให้องค์กรร่วมเป็นรายปีตามจำนวนเงินที่ตกลงกันเป็น ส่วนที่เท่าๆ กัน ที่จะจ่ายเข้ากองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “กองทุน”

(3) เมื่อถึงเวลานั้น คิงที่ระบุนใน (2) และเว้นแต่ว่ารัฐบาลทั้งสองจะพิจารณากำหนดเป็นอย่างอื่น การจ่ายเงินอุดหนุนรายปีดังกล่าวทั้งปวงของรัฐบาลให้ยุติลง

ข้อ 10

บัญชีและบันทึกหลักฐาน

(1) ให้องค์กรร่วมจัดให้มีการทำบัญชีและบันทึกหลักฐานอื่นๆ ที่ถูกต้องของกิจกรรมในเชิง ธุรกิจและกิจการต่างๆ ขององค์กรร่วม ตามหลักการบัญชีอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และให้กระทำ ทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นที่ทำให้แน่ใจได้ว่า รายได้ทั้งหมดได้รับการลงบัญชีโดยถูกต้อง และบรรดาค่าใช้จ่าย ทั้งหมดที่จ่ายจากกองทุน รวมทั้งการจ่ายเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และผลประโยชน์อื่นๆ ทางการเงิน ที่จ่ายให้แก่สมาชิกและลูกจ้างขององค์กรร่วมได้รับอนุมัติโดยถูกต้อง และได้มีการควบคุมอย่างเพียงพอ สำหรับสินทรัพย์ขององค์กรร่วมหรือที่อยู่ในความดูแลรักษาขององค์กรร่วม

(2) รัฐบาลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจสั่งให้ส่งมอบบัญชีและบันทึกหลักฐานอื่นๆ เมื่อใดก็ได้ และองค์กรร่วมจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ข้อ 11

งบประมาณ

งบประมาณประจำปีขององค์กรร่วมจะต้องเสนอต่อรัฐบาลทั้งสองล่วงหน้าแต่เนิ่นๆ ก่อนปีงบประมาณของรัฐบาลทั้งสองแต่ละฝ่าย เพื่อขอความเห็นชอบ

ข้อ 12

การสอบบัญชี

- (1) ให้องค์กรร่วมมีปีงบประมาณ ซึ่งเริ่มในวันแรกของเดือนมกราคม
- (2) บัญชีต่างๆ ขององค์กรร่วมจะต้องได้รับการสอบเป็นรายปี โดยผู้สอบบัญชีที่แต่งตั้งโดยองค์กรร่วม ด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง
- (3) ภายในหกเดือนหลังจากสิ้นปีงบประมาณแต่ละปี องค์กรร่วมจะต้องให้มีการสอบบัญชีต่างๆ ของคน แล้วส่งให้แก่รัฐบาลทั้งสองพร้อมกับข้อคิดเห็นใดๆ ของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับงบการเงินหรือบัญชีต่างๆ ขององค์กรร่วมจำนวนหนึ่งชุด และสำเนารายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กรร่วมในรอบปีที่ผ่านมาจำนวนหนึ่งชุด

หมวด 4
กฎกระทรวง และความสัมพันธ์กับองค์การอื่น

ข้อ 13
กฎกระทรวง

โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติ องค์การร่วมมีสิทธิที่จะทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับเรื่องใดๆ ซึ่งตกอยู่ในข่ายของมาตราดังกล่าว เพื่อให้รัฐบาลทั้งสองพิจารณา

ข้อ 14
ความสัมพันธ์กับองค์การอื่นๆ

เพื่อบรรลุดุวัตถุประสงค์ของตน องค์การร่วมมีสิทธิที่จะร่วมมือกับรัฐบาลหรือองค์การใด: และเพื่อการนี้โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสองมีสิทธิทำความตกลงหรือข้อตกลงกับรัฐบาลหรือองค์การนั้น

หมวด 5
พระราชบัญญัติ

ข้อ 15
การแก้ไขพระราชบัญญัติ

เพื่อเป็นการเอื้ออำนวยแก่การจัดการและดำเนินการตามความตกลงนี้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลทั้งสองตกลงกันว่า พระราชบัญญัติจะไม่ถูกแก้ไขโดยปราศจากความตกลงล่วงหน้าระหว่าง รัฐบาลทั้งสอง

หมวด 6

ภาษีศุลกากร และสรรพสามิต และภาษีอากร

ข้อ 16

เรื่องเกี่ยวกับภาษีศุลกากร

- (1) เพื่อวัตถุประสงค์แห่งหมวด 10 ของพระราชบัญญัติ
- (ก) อัตราของอากรขาออกที่จะต้องจ่ายโดยผู้ได้รับสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาในน้ำมันส่วนที่เป็นกำไรที่ขายนอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ให้เป็นร้อยละสิบ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งข้อบทของ (ข) 2)
- (ข) หน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของรัฐบาลทั้งสอง จะยังคงใช้อำนาจทั้งปวงในทุกเรื่องเกี่ยวกับการจัดระเบียบของการเคลื่อนย้ายสินค้าที่นำเข้ามาหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนั้นของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้บังคับข้อบทต่อไปนี้
- 1) สินค้าที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุสิ่งของ สำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม จะได้รับการยกเว้นอากร หากนำเข้าโดยองค์กรร่วมหรือบุคคลใดๆ ที่ได้รับอนุมัติจากองค์กรร่วม

ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ในกรณีที่รัฐบาลหนึ่งของรัฐบาลทั้งสองเสนอที่จะเรียกเก็บอากรหรือภาษีจากสินค้าที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุสิ่งของดังกล่าว รัฐบาลนั้นจะเรียกเก็บอากรหรือภาษีดังกล่าวได้ หลังจากหารือกับอีกรัฐบาลหนึ่งแล้ว

- 2) ให้ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเก็บอากรและภาษีของคนที่เกิดขึ้นได้ตามกฎหมายของตน แต่จะต้องลดอัตราที่นำมาใช้ในการเรียกเก็บลงร้อยละห้าสิบ
- 3) สินค้าใดๆ ที่เข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก
 - (ก) ประเทศที่สาม คลังสินค้าใดๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นสินค้าขาเข้า และ
 - (ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ
 ทั้งนี้ สินค้านั้นจะต้องเป็นสินค้าที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากรว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของ สำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

- 4) สินค้าใดๆ ที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วม ที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย หรือไปยังประเทศที่สาม ให้ถือเป็นสินค้าขาออก
- 5) สินค้าใดๆ ที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวใน (ข) 3) ข) และที่เคลื่อนย้ายเข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียแล้วแต่กรณี
- 6) สินค้าใดๆ ที่จัดอยู่ในประเภทของสินค้าที่ปรากฏอยู่ ทั้งในบัญชีสินค้าต้องห้าม ซึ่งทำขึ้นตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียตามลำดับ จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม

ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมีการยกเว้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใด รายหนึ่ง โดยเฉพาะ การยกเว้นนั้น จะกระทำได้อาศัยความตกลงของหน่วยงานผู้มีอำนาจของอีกประเทศหนึ่งเท่านั้น

- 7) เงินที่ได้จากการขายสินค้าที่ถูกริบ ซึ่งเป็นผลผลิตของพื้นที่พัฒนาร่วม ให้แบ่งเท่าๆ กัน ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับมาเลเซีย
- (ก) ให้หน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของทั้งสองฝ่าย ใช้แบบฟอร์มศุลกากรเดียวกัน สำหรับการนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในของสินค้าในพื้นที่พัฒนาร่วม ตามที่ระบุใน (ข) 3) และ 4) และ
- (ง) ประเทศอื่นเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม จะให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของอีกประเทศหนึ่ง ใช้อำนาจของคนในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรและภาษีภายในบริเวณ ที่ทำการศุลกากรร่วม

(2) ไม่ว่ามาตรา. 18 แห่งพระราชบัญญัติว่าไว้อย่างไรก็ตาม และเพียงเท่าที่ใช้กับเรื่องศุลกากรและสรรพสามิตให้ใช้ข้อตกลงต่อไปนี้บังคับ

- (ก) ในกรณีที่การกระทำที่กล่าวถึงในพื้นที่พัฒนาร่วม และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศเดียวเท่านั้นในประเทศทั้งสอง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของคนถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดที่อ้างว่าได้เกิดขึ้นนั้น
- (ข) ในกรณีที่การกระทำที่กล่าวถึงใน (ก) เป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศทั้งสอง ประเทศซึ่งมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือการกระทำนั้น จะได้แก่ประเทศซึ่งเจ้าพนักงานของคนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อ้างว่า ได้ถูกกระทำลงนั้น และ
- (ค) ในกรณีที่การกระทำที่กล่าวถึงใน (ก) เป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศทั้งสอง และในกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อมๆ กันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น โดยหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของทั้งสองฝ่าย เขตอำนาจเหนือความผิดที่อ้างว่า ได้ถูกกระทำลงนั้น ให้กำหนดโดยการหารือกันระหว่างหน่วยงานทั้งสองฝ่ายดังกล่าว

- (3) เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้
- (ก) “ประเทศทั้งสอง” หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเมื่อใช้เป็นเอกพจน์ หมายถึง ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อความ
 - (ข) “สินค้าที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายถึง สินค้าในส่วนที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากร ทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร
 - (ค) “หน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิต” ในส่วนที่เกี่ยวกับราชอาณาจักรไทย หมายถึง กรมศุลกากรแห่งประเทศไทย และในส่วนที่เกี่ยวกับมาเลเซีย หมายถึง กรมศุลกากรและสรรพสามิตแห่งมาเลเซีย และเมื่อใช้เป็นพหูพจน์ หมายถึง หน่วยงานดังกล่าวของทั้งสองฝ่าย
 - (ง) “คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายถึง คณะกรรมการที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตทั้งสองฝ่ายที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม
 - (จ) “ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายถึง ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม ที่จัดตั้งขึ้นมาในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

ข้อ 17

การเก็บภาษีอากร

- (1) เพื่อวัตถุประสงค์ของหมวด 10 แห่งพระราชบัญญัติ ให้หน่วยงานสรรพากรของรัฐบาลทั้งสองจะยังคงใช้อำนาจประเมินและจัดเก็บภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับเงิน ใต้ที่ได้จากพื้นที่พัฒนาร่วม

ตามกฎหมายภาษีอากรที่มีใช้บังคับอยู่ของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้บังคับข้อบทยกเว้นต่อไปนี้

- (ก) การเก็บภาษีอากรจากเงินได้ดังกล่าวของผู้ที่ได้รับสิทธิสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมภายใต้สัญญา ซึ่งองค์กรร่วมได้ตกลงทำไว้ให้เป็นไปตามอัตราดังต่อไปนี้
8 ปีแรก	ร้อยละ	0	ของกำไรสุทธิ
7 ปีถัดไป	ร้อยละ	10	ของกำไรสุทธิ
ปีต่อไป	ร้อยละ	20	ของกำไรสุทธิ

ทั้งนี้ ภาษีที่จะเรียกเก็บได้โดยแต่ละฝ่ายของรัฐบาลทั้งสอง จะต้องลดลงร้อยละห้าสิบของจำนวนที่พึงเรียกเก็บได้นั้น

นอกจากนั้น ในกรณีที่ภาษีที่สามารถเรียกเก็บได้สำหรับแต่ละปีโดยรัฐบาลหนึ่งในรัฐบาลทั้งสองสูงกว่าที่เรียกเก็บได้โดยอีกรัฐบาลหนึ่ง ส่วนที่เกินนั้น ให้แบ่งเท่าๆ กันระหว่างรัฐบาลทั้งสอง และให้กระทำโดยองค์กรร่วม โดยปรับจำนวนอย่างเหมาะสมซึ่งจำนวนเงินที่จ่ายภายใต้มาตรา 10 (ง) แห่งพระราชบัญญัติ

- (ข) การเก็บภาษีอากรจากเงินได้ดังกล่าวของบุคคลซึ่งเป็นคนสัญชาติไทยหรือมาเลเซียที่ปฏิบัติหน้าที่ในทางการที่จ้างในพื้นที่พัฒนาร่วม หรือกับองค์กรร่วม ให้ขึ้นอยู่กับถิ่นที่อยู่ของบุคคลผู้นั้น และ
- (ค) การเก็บภาษีอากรจากเงินได้ดังกล่าวของบุคคลใดนอกจากบุคคลตามที่กล่าวใน (ก) และ (ข) ให้กระทำตามกฎหมายและกฎข้อบังคับของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ทั้งนี้ ในกรณีที่เงินได้เดียวกันนั้น ต้องเสียภาษีให้ทั้งสองประเทศ ภาษีที่จะเรียกเก็บในแต่ละประเทศจะต้องลดลงร้อยละห้าสิบของจำนวนที่พึงเรียกเก็บได้นั้น

(2) รัฐบาลทั้งสองตกลงกันว่า กฎหมายใดที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีอากร ซึ่งอยู่ในรูปของการค้าทั่วไป รวมทั้งภาษีใดๆ ที่เรียกเก็บสำหรับการจัดหาสินค้าและบริการในพื้นที่พัฒนาร่วมจะมินำมาใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(3) ให้องค์กรร่วมได้รับยกเว้นจากการถูกเก็บภาษีอากรในราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

(4) หน่วยงานสรรพากรของรัฐบาลทั้งสองจะยังคงติดต่อและปรึกษากันและกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนุวัติการและการบริหารงานด้านกฎหมายภาษีอากรใดๆ ในพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด 7
ข้อบทเปิดเตล็ด

ข้อ 18

การมีผลใช้บังคับและการสิ้นสุด

(1) ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับทันทีที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน และเว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นระหว่างรัฐบาลทั้งสอง จะยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกตลอดอายุของการมีผลใช้บังคับของบันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

(2) ทันทีที่ความตกลงนี้สิ้นสุดลง องค์กรร่วจะเลิกกิจการตามวิธีการชำระบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสอง

ข้อ 19

การใช้บังคับ

การใช้บังคับและการตีความของข้อบทแห่งความตกลงนี้ จะต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์และข้อบทของบันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

ข้อ 20

การแก้ไข

ความตกลงนี้อาจแก้ไขได้โดยการตัดสินใจร่วมกันของประธานร่วมทั้งสองด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง

ข้อ 21

การระงับข้อพิพาท

ข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทใดๆ อันเกิดจากการตีความหรือการใช้บังคับซึ่งข้อบทแห่งความตกลงนี้ให้ระงับโดยสันติวิธี โดยการปรึกษาหารือหรือโดยการเจรจาระหว่างรัฐบาลทั้งสอง ในกรณีที่ไม่สามารถระงับข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทได้ภายในเวลาสามเดือน รัฐบาลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเสนอเรื่องไปยังนายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทยและนายกรัฐมนตรีแห่งมาเลเซีย ซึ่งจะร่วมกันพิจารณากำหนดวิธีการของการระงับข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะที่ถูกเสนอขึ้นมานั้น

ข้อ 22

ความตกลงฉบับนี้กระทำเป็นคู่ฉบับ ณ กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533) เป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

(ลงนาม) **สิทธิ เสวตติลา**
(พลอากาศเอก สิทธิ เสวตติลา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(ลงนาม) **ฮาจิ อาบู ฮาซัน บิน ฮาจิ โอมา**
(ดาโต๊ะ ฮาจิ อาบู ฮาซัน บิน ฮาจิ โอมา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกสารแนบ ๒

บันทึกความเข้าใจระหว่างอาณาจักรไทยและมาเลเซีย
เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์
จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนด
ของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย
ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ (ค.ศ. ๑๙๗๙) เชียงใหม่

บันทึกความเข้าใจ

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์
จากทรัพยากรในสันติไมท์ทะเลในบริเวณที่กำหนด
ของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย

ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

โดยความปรารถนาที่จะกระชับสายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพทางประเพณีที่มีอยู่ระหว่าง
ประเทศทั้งสอง

โดยบอชมกันว่า ผลจากการอ้างสิทธิเหนือส่วนกันโดยประเทศทั้งสอง เกี่ยวกับเส้นเขต
ไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ทำให้มีบริเวณพื้นที่เหลื่อมล้ำกันในไหล่ทวีปที่ติดกัน

เห็นว่าการเจรจาที่กระทำกันอยู่ระหว่างประเทศทั้งสอง เกี่ยวกับการแบ่งเขตไหล่ทวีป
ในอ่าวไทยจะมีข้อไปอีกเป็น เวลาพอสมควร

พิจารณาเห็นว่า การแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในสันติไมท์ทะเลในบริเวณที่เหลื่อมล้ำ
กันโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ จะเป็นผลประโยชน์ที่สุดแก่ประเทศทั้งสอง

เชื่อมั่นว่า กิจกรรมเช่นว่านั้นสามารถกระทำร่วมกันได้ ด้วยความระมัดระวังซึ่งกันและกัน

โกศลลง คัม กัง ก่อ โปนี่

จ้อ •

ดูภาคีเห็นว่าผลจากการอ้างสิทธิเหนือส่วนกันของประเทศทั้งสอง เกี่ยวกับเส้นเขต
ไหล่ทวีปของแต่ละฝ่ายในอ่าวไทย ทำให้มีบริเวณที่เหลื่อมล้ำกัน ซึ่งได้กำหนดเป็นที่ไม่มีเขตล้น
เป็นเส้นตรง เชื่อมกับไทย จุกติ กัก กัง ก่อ โปนี่

/(A) ...

(A)	6° 50'.0	เหนือ	102° 21'.2	ตะวันออก
(B)	7° 10'.25	เหนือ	102° 29'.0	ตะวันออก
(C)	7° 49'.0	เหนือ	103° 02'.5	ตะวันออก
(D)	7° 22'.0	เหนือ	103° 42'.5	ตะวันออก
(E)	7° 20'.0	เหนือ	103° 39'.0	ตะวันออก
(F)	7° 03'.0	เหนือ	103° 06'.0	ตะวันออก
(G)	6° 53'.0	เหนือ	102° 34'.0	ตะวันออก

และแสดงไว้ในแผนที่ภูมิรัฐศาสตร์ เล่มที่ ๒๔๑๔ ฉบับปี ค.ศ. ๑๙๖๘ ก่อทำขึ้น

ข้อ ๒

คู่อภิบาลที่จะแก้ปัญหาต่อไปในเรื่องการแบ่งเขตไหล่ทวีปในอ่าวไทย ระหว่างประเทศทั้งสองโดยการเจรจาและโดยสันติวิธีอื่น ๆ ที่คู่อภิบาลตกลงกัน ความหลักกฎหมายและกฎปฏิบัติระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตกลงกันในบันทึกที่ตกลงกันของการประชุมเจ้าหน้าที่มาเลเซีย - ไทย เกี่ยวกับการแบ่งเขตไหล่ทวีประหว่างมาเลเซียและประเทศไทยในอ่าวไทย และในทะเลจีนตอนใต้ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ - ๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๕ และด้วยเจตนารมณ์แห่งมิตรภาพและเพื่อผลประโยชน์แห่งความมั่นคงร่วมกัน

ข้อ ๓

๑. ให้จัดตั้งองค์การร่วมซึ่งจะมีชื่อว่า "องค์การร่วมมาเลเซีย - ไทย" (ต่อไปนี้เรียกว่า "องค์การร่วม") เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ไหล่ทะเลและใต้ดินที่ไม่มีชีวิตในบริเวณเหล่านี้ร่วมกัน เป็นเวลาห้าสิบปีนับจากวันที่บันทึกฉบับนี้มีผลบังคับ

๒. องค์การร่วมจะสรรวมสิทธิและความรับผิดชอบแทนคู่อภิบาลทั้งสองในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ไหล่ทะเลและใต้ดินที่ไม่มีชีวิตในบริเวณเหล่านี้ร่วมกัน (ต่อไปนี้เรียกว่า "พื้นที่พัฒนา") และเพื่อการพัฒนา การควบคุมและการบริหาร พื้นที่พัฒนา ร่วมกันด้วย การสรรวมสิทธิและความรับผิดชอบเหล่านี้ขององค์การร่วม จะไม่กระทบกระเทือนหรือรบกวนในทางใด ๆ ซึ่งความถูกต้องของสัมปทาน หรือใบอนุญาตที่ออกให้ก่อนความตกลง

/ฉบับนี้ ...

ฉบับนี้ หรือความตกลงหรือข้อตกลงที่ได้ทำขึ้นก่อนความตกลงฉบับนี้ โดยภาคีแต่ละฝ่าย

๓. องค์การร่วมจะประกอบด้วย

- ก. ประชากรร่วมสองคน จากประเทศละหนึ่งคน และ
- ข. สมาชิกจำนวนเท่ากันจากแต่ละประเทศ

๔. ภายใต้พันธสัญญาของบันทึกฉบับนี้ องค์การร่วมจะใช้อำนาจทั้งปวง แทนภูภาคีเท่าที่จำเป็นสำหรับ หรือ เป็นผลจาก หรือ เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีชีวิตในพื้นดินใตทะเลและใต้อื่นในพื้นที่ยุติธรรมร่วมกัน

๕. ค่าใช้จ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นและผลประโยชน์ที่องค์การร่วมได้รับจากกิจกรรมที่ดำเนินไปในพื้นที่ที่ยุติธรรม ภูภาคีจะร่วมรับผิดชอบและแบ่งปันโดยเท่าเทียมกัน

๖. หากโครงสร้างทางธรณีวิทยาหรืออื่นใดเกี่ยวกับใด ๆ ของปิโตรเลียมหรือก๊าซธรรมชาติหรือแหล่งแร่แหล่ง ก๊าซในลักษณะใด ๆ ซึ่งแต่ช่าย เกลียดนอกเขตของบริเวณที่ยุติธรรมร่วมกันที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ องค์การร่วมและภาคีที่เกี่ยวข้องจะแจ้งข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ทราบซึ่งกันและกัน และจะหาทางตกลงกันเกี่ยวกับวิธีที่จะแสวงประโยชน์จากโครงสร้าง บ่อ หรือแหล่งแร่ที่มีประสิทธิภาพที่สุด และค่าใช้จ่ายซึ่ง เกิดจาก และผลประโยชน์ซึ่ง ใ้มาจากการนี้ จะแบ่งกันอย่างเที่ยงธรรม

ข้อ ๔

๑. สิทธิที่ได้ให้และใช้โดยเจ้าหน้าที่แห่งชาติของภาคีแต่ละฝ่ายในเรื่องการประมง การเดินเรือ การสำรวจทางอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ การป้องกันและควบคุมมลพิษทางทะเล และเรื่องอื่นในทานองเดียวกัน (รวมทั้งอำนาจบังคับการทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ) จะขยายถึงพื้นที่ที่ยุติธรรม และองค์การร่วมจะยอมรับและ เคารพสิทธิเช่นว่านั้น

๒. ภาคีทั้งสองจะทำข้อตกลง เกี่ยวกับความมั่นคงร่วมและประสานกัน ในพื้นที่ที่ยุติธรรม

ข้อ ๕

เขตอำนาจศาลทางอาญาของมา เล เวีย ในพื้นที่ที่ยุติธรรมจะครอบคลุมถึงพื้นที่ที่มี เขตล้อม เป็นเส้นตรง เชื่อมกันโดยจุดกึ่งกลางต่อไปนี้

A	6° 50'.0	เหนือ	102° 21'.2	ตะวันออก
X	7° 35'.0	เหนือ	103° 23'.0	ตะวันออก
D	7° 22'.0	เหนือ	103° 42'.5	ตะวันออก
E	7° 20'.0	เหนือ	103° 39'.0	ตะวันออก
F	7° 03'.0	เหนือ	103° 06'.0	ตะวันออก
G	6° 53'.0	เหนือ	102° 34'.0	ตะวันออก

เขตอำนาจศาลทางอาญาของราชอาณาจักรไทยในทวีปอเมริกา รวม จะคลุมตลอดถึงพื้นที่ที่มีเขตล้อมเป็นเส้นตรง เชื่อมกันโดยจุดที่ติดกันต่อไปนี้

A	6° 50'.0	เหนือ	102° 21'.2	ตะวันออก
B	7° 10'.25	เหนือ	102° 29'.0	ตะวันออก
C	7° 49'.0	เหนือ	103° 02'.5	ตะวันออก
X	7° 35'.0	เหนือ	103° 23'.0	ตะวันออก

พื้นที่เขตอำนาจศาลทางอาญาของภาคีสองที่กำหนดยกเว้นนี้จะไม่อาจแปลความหมายว่า เป็นการแสดง เส้นเขตไหล่ทวีประหว่างประเทศทั้งสองในพื้นที่ติชมารวม ซึ่ง เส้นเขตไหล่ทวีปนั้น จะกำหนดตามทีระบุไว้ในข้อ ๒ และข้อกำหนดเขตอำนาจศาลทางอาญา เช่นว่านั้นจะไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิอำนาจอธิปไตยของภาคีแต่ละฝ่ายในพื้นที่ติชมารวม

ข้อ ๖

๑. ถึงแม้ว่าจะมีข้อ ๓ ถ้าภาคีสองสามารถหาข้อยุติอันเป็นที่พอใจสำหรับปัญหาการแบ่งเขตไหล่ทวีปได้ก่อนระยะเวลาห้าสิบปีดังกล่าว ให้เลิกองค์การรวมนี้ และบรรดาทรัพย์สินที่ไต่พิจารณา และความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่องค์การก่อตั้ง ในหมู่ภาคีแบ่งและรับผิดชอบเท่า ๆ กัน อย่างไรก็ตาม ถ้าคู่ภาคีสองตกลง ก็อาจพิจารณาหาข้อตกลงใหม่ได้

๒. ถ้าไม่สามารถหาข้อยุติอันเป็นที่พอใจสำหรับปัญหาการแบ่ง เขตไหล่ทวีปได้ภายในระยะเวลาห้าสิบปีดังกล่าว ให้ไร้ออกกลางที่มีขีปนาวุธไป หลังจากพื้นที่กำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๗

ให้ระงับข้อแตกต่างหรือข้อพิพาทใด ๆ อันเกิดจากการตีความหรือการดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญไม้น้ำที่กวมนี้โดยสันติ ด้วยการหารือกัน หรือการเจรจาจากกันระหว่างคู่ภาคี

/ ข้อ ๘ ...

๕๑

ข้อ ๘

บันทึกฉบับนี้จะเริ่มมีผลใช้บังคับในวันแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน

ทำเป็นคู่ฉบับ ๗ ฉบับใหม่ เมื่อวันที่สิบเอ็ดกุมภาพันธ์ปีคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อย
เจ็ดสิบเก้า เป็นภาษาไทย ภาษามาเลย์ และภาษาอังกฤษ

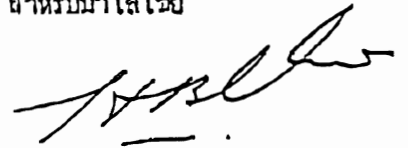
ในกรณีที่มีความเหลื่อมกัน ให้ถือความหมายภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับราชอาณาจักรไทย

(พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมนานนท์)
นายกรัฐมนตรี

สำหรับมาเลเซีย

(กาโต๊ะ สุไลมาน ออหม์)
นายกรัฐมนตรี

เอกสารแนบ ๓

เอกสารภายในกระทรวงอุตสาหกรรม

ด่วน

งานสารบรรณ กรมทวิเทศราชสัมพันธ์
เลขที่ 1500
วันที่ 26 ก.ค. 2533
เรื่อง

กองกฤษฎีกา กระทรวงตุลาการกรม
วันที่ 14.4.3
วันที่ 15.10.85
เวลา 9.25.4

ส่วนราชการ กทศ. กพ. โทร. 511-0744

3590

ที่ อก 0306/ 1500 วันที่ 15 กรกฎาคม 2533

เรื่อง ความตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย

เรียน ปกอ.

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2533 เห็นชอบและอนุมัติตามที่ อก. เสนอเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยธรรมนูญ และกฎหมายอนุวัติการก่อตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย และต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของทั้งสองฝ่ายก็ได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยธรรมนูญ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2533 ที่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ และหลังจากนั้นคณะรัฐมนตรีก็ได้นำความตกลงฯ และร่างพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. เสนอต่อรัฐสภาพิจารณาเพื่อให้ทันมีผลใช้บังคับภายในสมัยประชุมรัฐสภานี้ (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2533) นั้น (ดังเรื่องเดิมที่แนบ)

บัดนี้ กทศ. ขอเรียนว่า ความตกลงว่าด้วยธรรมนูญ ดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมของรัฐสภาแล้วเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2533 นี้ และขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการจะดำเนินการ แลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร ความตกลงฯ โดยกระทรวงการต่างประเทศต่อไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติ องค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. นั้น ก็ได้ผ่านความเห็นชอบของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 11 และ 20 กรกฎาคม 2533 ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี เมื่อความตกลงว่าด้วยธรรมนูญ นี้มีผลบังคับใช้ นอกจากจะต้องมีพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซียฯ รองรับให้เป็นไปตามความตกลงฯ แล้ว ในส่วนของการดำเนินการ ในด้านตุลาการและภาษ้อากรในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (ซึ่งตามความตกลงฯ กำหนดให้หน่วยงาน ตุลาการและสรรพากรของทั้งสองประเทศยังคงใช้อำนาจของตนตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เต็มในพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไปภายใต้ขอบเขตที่กำหนดไว้ในความตกลงฯ) ทั้งสองประเทศก็อาจจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย นี้ เพื่อให้การเป็นไปตามความตกลงฯ ด้วย

ดังนั้น กทธ. จึงเห็นควร แจ้งให้กระทรวงการคลังไต่ทราบและพิจารณาคำเนินการแก้ไข
กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ในด้านศุลกากรและค่านสรรพากรที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการปฏิบัติ
ในพื้นที่พัฒนาความร่วมมือไทย-มาเลเซีย เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาลงนามในหนังสือถึงปลัดกระทรวงการคลังที่แนบนี้

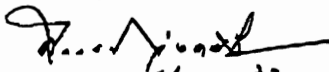

(นายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางธรณี

ประธานคณะกรรมการองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ฝ่ายไทย

ลงนามแล้ว

(นายสิรวงศ์ จงศักดิ์)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ทราบ ส่งเรื่องคืน กทธ.
เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางธรณี
๕๖ กต. ๓๓

ใช้ ๕๖ กต. ๓๓

เมื่อ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ กท.

(นางประพิศ สัมบัติตะวัน)
เลขานุการกรม กรมทรัพย์สินทางธรณี

๕๖ กต. ๓๓

เอกสารแนบ ๔

เอกสารแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

cc

PROCÈS - VERBAL OF EXCHANGE
OF
INSTRUMENTS OF RATIFICATION

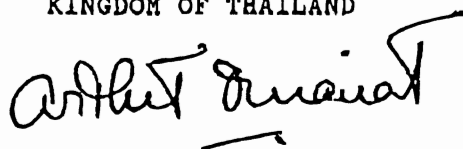
The Undersigned have met today for the purpose of exchanging the Instruments of Ratification of the Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of Malaysia on the Constitution and Other Matters Relating to the Establishment of the Malaysia - Thailand Joint Authority, signed at Kuala Lumpur on the Thirtieth Day of May, One thousand Nine hundred and Ninety.

These instruments, having been examined and found to be in due form, have been exchanged today.

IN WITNESS WHEREOF, the Undersigned have signed the present Procès - Verbal.

DONE at Bangkok, in duplicate, this Twenty-first Day of January, One thousand Nine hundred and Ninety-one.

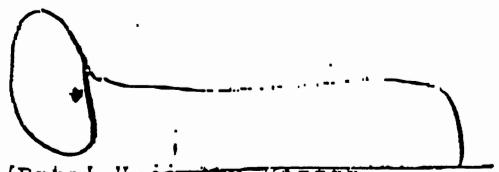
FOR THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF THAILAND

(Arthit Ourairat)

Minister of Foreign Affairs

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

(Date: Haji ABU Hassan

bin Haji Omar)

Minister of Foreign Affairs

INSTRUMENT OF RATIFICATION

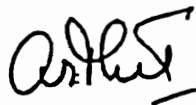
WHEREAS the Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of Malaysia on the Constitution and Other Matters Relating to the Establishment of the Malaysia-Thailand Joint Authority was signed at Kuala Lumpur on 30 May 1990 by the duly authorized Representatives of the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of Malaysia; and

WHEREAS Article 18 of the Agreement stipulates that the Agreement shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification;

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND, having considered the aforesaid Agreement, hereby confirms and ratifies the same and undertakes to faithfully perform and carry out all the stipulations contained therein.

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Ratification is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of Thailand.

DONE at Bangkok, this *Eighteenth* Day of January in the Two thousand Five hundred and Thirty-fourth year of the Buddhist Era, corresponding to the One thousand Nine hundred and Ninety-first year of the Christian Era.

(Arthit Ourairat)

Minister of Foreign Affairs of Thailand

INSTRUMENT OF RATIFICATION

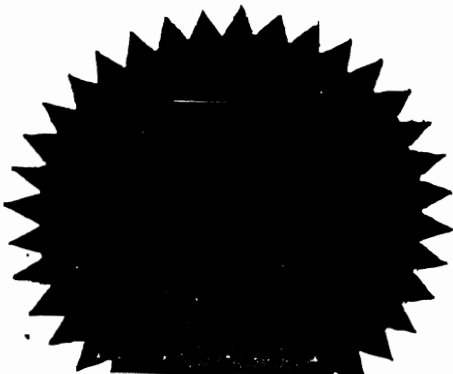
WHEREAS, the Agreement On The Constitution And Other Matters Relating To The Establishment Of The Malaysia - Thailand Joint Authority Between The Government of Malaysia And The Government of The Kingdom of Thailand was signed at Kuala Lumpur on the Thirtieth day of May, in the year One Thousand Nine Hundred and Ninety by the representatives of the Government of Malaysia and the Government of the Kingdom of Thailand, duly and respectively authorized for that purpose;

AND WHEREAS, the Government of Malaysia, in accordance with Article 18 of the Agreement aforesaid, has decided to ratify the same;

NOW THEREFORE, the Government of Malaysia, having seen and considered the Agreement aforesaid, do hereby confirm and ratify the same and undertake to perform and carry out all the stipulations therein contained;

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Ratification is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of Malaysia.

Done at Kuala Lumpur this Twenty-First day of January, in the year One Thousand Nine Hundred and Ninety One.

~~(DATU HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR)~~
Minister of Foreign Affairs,
Malaysia.

เอกสารแนบ ๕

กฎหมายว่าด้วยศุลกากรของมาเลเซีย

MALAYSIA

**LAWS AND REGULATIONS APPLICABLE TO THE
MALAYSIA ROYAL CUSTOMS AND
EXCISE DEPARTMENT 2004**

**CUSTOMS ACT AND REGULATIONS EXCISE ACT AND
REGULATIONS SALES TAX ACT AND REGULATIONS
FREE TRADE ZONE ACT AND REGULATIONS
SERVICE TAX ACT AND REGULATIONS**

All amendments up to 18 February 2004

PRICE: RM120.00

LAWS OF MALAYSIA

Act 235

CUSTOMS ACT

An Act relating to customs.

[2nd November 1967.]

**PART I
PRELIMINARY**

Short title

1. (1) This Act may be cited as the Customs Act 1967.

(2) (Omitted).

Interpretation

2. (1) In this Act, unless the context otherwise requires -

"agent", in relation to a vessel includes chinchew and comprador;

"aircraft" includes any kind of craft which may be used for the conveyance of passengers or goods by air;

"collection station" means a customs warehouse established in Singapore under section 63 (2);

"computer" has the meaning assigned thereto in section 3 of the Evidence Act 1950;

"customs airport" means any place which has been prescribed as a customs airport;

"customs duty" means any import duty, export duty, surtax, surcharge or cess imposed by or under this Act, any countervailing duty or anti-dumping duty imposed by or under the Countervailing and Anti-Dumping Duties Act 1993 and includes any royalty payable in lieu of an export duty under any written law, or a contract, lease or agreement to which the Federal Government or the Government of any State is a party or to which such Government has consented;

"customs port" means any port prescribed to be a customs port;

"customs warehouse" means a warehouse or other place established by the Minister under section 63 (1) for the deposit of dutiable goods;

"denatured" means effectually rendered unfit for human consumption to the satisfaction of the Director General;

"Director General" means the Director General of Customs and Excise appointed under section 3 (1);

"document" has the meaning assigned thereto in section 3 of the Evidence Act 1950;

"dutiable goods" means all goods subject to the payment of customs duty and on which such duty has not yet been paid;

CUSTOMS ACT

"import by sea" includes importation in any manner or by any means by sea, and includes, in particular, importation through the sea by means of a pipeline;

"Importer" includes and applies to any owner or other person for the time being possessed of or beneficially interested in any goods at and from the time of importation thereof until such goods are duly removed from customs control;

"Inland clearance depot" means a common-user inland facility equipped with fixed installations and offering services for handling and temporary storage of any kind of goods carried by land and placed under customs control;

"Intoxicating liquor" includes any alcohol, or any liquid containing more than two per centum of proof spirit, which is fit or intended to be or which can by any means be converted for use as a beverage;

"In transit" means taken or sent from any country and brought into Malaysia by land, sea or air (whether or not landed or transhipped in Malaysia) for the sole purpose of being carried to another country either by the same or another conveyance;

"Joint Development Area" has the meaning assigned thereto in section 2 of the Malaysia - Thailand Joint Authority Act 1990;

"legal landing place" means any place which has been prescribed as a legal place for the landing and shipping of goods;

"licensed carrier" means a person approved by the Director General to operate vehicles by road for the carriage of any goods in transit or any dutiable goods under this Act or under the Excise Act 1976;

"licensed warehouse" means a warehouse or other place licensed for the warehousing of dutiable goods under section 65;

"local craft" means any junk, tongkang, prahu, kumpit or other similar type of vessel, and any steam or motor vessel under seventy-five net registered tons;

"manufacture" means:

- (a) in the case of intoxicating liquors, distilling, brewing, fermenting, bottling of intoxicating liquor, and includes the addition of any substance (other than water) to any intoxicating liquor and the blending, compounding and varying of intoxicating liquors with intent that the compound so formed shall be sold for human consumption, but excluding any such compound prepared at the order of the purchaser, and for his immediate consumption;
- (b) in the case of tobacco, any process converting any raw or leaf tobacco into tobacco fit for smoking, snuffing or chewing, and includes the making of cigarettes from manufactured tobacco;
- (c) in the case of petroleum, refining, compounding and includes the addition of any foreign substance; and

CUSTOMS ACT

director, manager, secretary or other similar officer or a partner of the company, firm, society, association or other body of persons or was purporting to act in such capacity shall be deemed to be guilty of that offence unless he proves that the offence was committed without his consent or connivance and that he exercised all such diligence to prevent the commission of the offence as he ought to have exercised, having regard to the nature of his functions in that capacity and to all the circumstances.

(2) Where any person would be liable under this Act to any punishment, penalty or forfeiture for any act, omission, neglect or default, he shall be liable to the same punishment, penalty or forfeiture for every such act, omission, neglect or default of any clerk, servant or agent, or of the clerk or servant of such agent provided that such act, omission, neglect or default was committed by such clerk, or servant in the course of his employment or by such agent when acting on behalf of such person, or by the clerk or servant of such agent when acting in the course of his employment in such circumstances that had such act, omission, neglect or default been committed by the agent his principal would have been liable under this section.

Rewards

141. The Director General may order such rewards as he may deem fit to be paid to any officer or other person for services rendered in connection with the detection of cases of smuggling or of offences under this Act, or in connection with any seizures made under this Act.

*PART XV
REGULATIONS**Power to make regulations*

142. The Minister may make regulations –

- (1) to regulate the powers and duties to be exercised and performed by officers of customs;
- (2) to regulate the conduct of all matters relating to the collection of customs duties including the time of payment hereof and the imposition of a surcharge for late payment;
- (3) to prescribe the time and the manner for payment of customs duties in Sarawak;
- (4) to prescribe customs ports and legal landing places within those customs ports for the landing and shipping of goods imported, exported or transported by sea, and to define the limits of such ports and landing places and to prescribe the goods that may be landed or shipped thereat;
- (5) to prescribe places of import and export by road and rail and the routes to be used for the import and export of goods by road;
- (6) to prescribe customs airports for the import or export of goods by air;

CUSTOMS ACT

- (22) to regulate the blending, compounding, varying and bottling of intoxicating liquor in customs or licensed warehouse;
- (23) to prohibit the payment of drawback upon the re-exportation of any specified goods or class of goods;
- (24) to specify the goods dutiable on import in respect of which drawback may be allowed on re-export as part or ingredient of any goods manufactured in Malaysia and to fix the rate of drawback thereon;
- (25) to prescribe the conditions under which any goods may be moved in transit through Malaysia;
- (26) to prescribe the offences which may be compounded and the manner in which, and the officer of customs by whom, they may be compounded;
- (27) to define for the purposes of this Act any goods;
- (28) to prescribe penalties for any contravention or failure to comply with any of the provisions of any regulation made under this section or with the restrictions or conditions of any licence or permission granted under any such regulations:
- Provided that no such penalty exceed the penalty prescribed under section 138;
- (29) to prescribe permits and other documents to be carried by local craft or barges transporting cargo from or to vessels in a customs port;
- (30) to prescribe the manner in which dutiable or prohibited goods shall or shall not be packed, and to regulate or prohibit the inclusion of dutiable or prohibited goods in the same package or receptacle with non-dutiable goods;
- (31) to prescribe standard containers in which dutiable goods shall be exported;
- (32) to regulate the erection, inspection, supervision, management and control of premises licensed under section 65A and the fittings, implements, machinery and apparatus maintained therein;
- (33) to regulate the hours during which manufacture may or may not take place and during which goods may be removed from premises licensed under this Act;
- (34) to prescribe what accommodation any person licensed under section 65A shall provide free of cost for such proper officers as the Director General may deem to be necessary for the control of the licensed premises;
- (35) to regulate the conduct of all matters relating to duty free shops;
- * (35A) to regulate the movement of goods into and from the Joint Development Area;
- (35B) to determine the customs value of imported goods;
- (36) generally to give effect to the provisions of this Act.

CUSTOMS ACT

Application of Part X to goods transported to Langkawi

163G. The provisions of Part X which deals with drawback shall apply to goods other than goods declared by the Minister under paragraph (a) of subsection (1) of section 163B or deemed to have been declared by the Minister under that section, transported from the principal customs area to Langkawi as if such goods had been exported.

**PART XIXB
SPECIAL PROVISIONS DEALING WITH THE JOINT
DEVELOPMENT AREA**

*Movement of goods into or from Joint
Development Area*

163H. (1) The movement of goods from a country other than Malaysia or the Kingdom of Thailand or from a licensed warehouse of Malaysia or the Kingdom of Thailand into the Joint Development Area shall be deemed to be an importation of such goods into the Joint Development Area.

(2) The movement of goods produced in the Joint Development Area from the Joint Development Area into Malaysia, the Kingdom of Thailand or any other country shall be deemed to be an exportation of such goods from the Joint Development Area.

(3) The movement of goods from Malaysia or the Kingdom of Thailand into the Joint Development Area for use in the Joint Development Area and the movement of such goods from the Joint Development Area into Malaysia or the Kingdom

of Thailand shall be deemed to be an internal movement of such goods.

*Customs duty payable on importation into or
exportation from Joint Development Area*

163I. (1) Import duty shall be payable on all goods imported into the Joint Development Area.

(2) Export duty shall be payable on all goods exported from the Joint Development Area.

**PART XIXC
SPECIAL PROVISIONS DEALING WITH TIOMAN**

Interpretation

163J. In this Part, unless the context otherwise requires —

"Tioman" mean the Island of Tioman and the Islands of Soyak, Rengis, Tumok, Tulai, Chebeh, Labas, Sepoi and Jahat;

"principal customs area" means Malaysia exclusive of Labuan, Langkawi and Tioman.

Customs duties relating to Tioman

163K. (1) Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act —

(a) no import duty shall be payable upon any goods imported into Tioman, other than goods which the

[Schedule]

CUSTOMS DUTIES (EXEMPTION) ORDER

(1) No.	(2) Persons Exempted	(3) Goods Exempted	(4) Conditions	(5) Certificate to be signed by
160.	The Malaysia Thailand Joint Authority (MTJA)	Materials and equipment which will be used directly in the Joint Development Area (JDA)	<ul style="list-style-type: none"> (i) That the materials and equipment are imported by the MTJA or any person authorized by the MTJA (ii) that the materials and equipment have been approved by the Joint Customs Committee (JCC); (iii) that the materials and equipment are obtained from bonded premises operating in specified Supply Bases; (iv) that the materials and equipment should not be sold or otherwise disposed of except as sanctioned by the JCC; (v) that the MTJA and its contractors keep such accounts of the materials and equipment imported and used, as required by the JCC; (vi) that if the materials and equipment cannot be obtained from bonded premises operating in specified Supply Bases as required in condition (iii), approval from the JCC shall be obtained to acquire them from other sources. 	The person approved by the Joint Customs Committee
161.	The Importer	All goods	<ul style="list-style-type: none"> (i) That the goods are imported for use or consumption in the Joint Development Area (JDA); (ii) that the importer pays 50% of the prevailing import duty. 	The person approved by the Joint Customs Committee
162.	<ul style="list-style-type: none"> (i) The contractor with the Malaysia Thailand Joint Authority (MTJA) (ii) The Malaysia Thailand Joint Authority (MTJA) 	Crude petroleum falling under heading 27.09 of the prevailing Customs Duties Order	<ul style="list-style-type: none"> (i) That the crude petroleum is produced in and exported from the Joint Development Area (JDA); (ii) that the contractors with the MTJA are exempted from payment of export duty on crude petroleum and condensates produced in and exported from the JDA to Malaysia and Thailand; (iii) that the contractors with the MTJA are exempted from payment of export duty in excess of 5% on crude petroleum and condensates produced in and exported from the JDA to countries outside Malaysia and Thailand; (iv) that the MTJA is exempted from payment of export duty on crude petroleum and condensates produced in and exported from the JDA. 	The person approved by the Joint Customs Committee

บทความ
เรื่อง
ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย
ที่มีผลกระทบต่ออ่าวไทย*

*อรรถณพ ทองขาว

1. บทนำ

พื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย เกิดจากการอ้างสิทธิของประเทศไทยและมาเลเซียเหนือไหล่ทวีปในอ่าวไทยตอนล่าง และมีผลทำให้เกิดพื้นที่ทับซ้อน (Overlapping Areas) จากการอ้างสิทธิดังกล่าวเป็นเนื้อที่ประมาณ 7,250 ตารางกิโลเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากจังหวัดสงขลาประมาณ 260 กิโลเมตร หรือห่างจากเมืองโกตารู รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซียประมาณ 150 กิโลเมตร¹

พื้นที่พัฒนาระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียมีประมาณ 7,250 ตารางกิโลเมตร แต่พื้นที่ทับซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาอยู่ในเนื้อที่ประมาณ 34,034 ตารางกิโลเมตร ส่วนพื้นที่ทับซ้อนระหว่างประเทศไทยกับเวียดนามอยู่ประมาณ 13,291 ตารางกิโลเมตร และโดยภาพรวมแล้วพื้นที่ทับซ้อนของทั้ง 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย เวียดนาม และกัมพูชา มีพื้นที่ประมาณ 14,028 ตารางกิโลเมตร²

พื้นที่ทับซ้อนอย่างกรณี ประเทศไทยกับมาเลเซียนั้นเกิดได้แทบทุกภูมิภาคของโลก แต่ประเทศเหล่านั้นสามารถตกลงแบ่งเขตทางทะเลกันได้ อย่างเช่น ความตกลงระหว่างประเทศบาร์เรนกับประเทศซาอุดีอาระเบีย ค.ศ.1974 ความตกลงระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับ

¹ พรชัย คำนวิวัฒน์, *กฎหมายการค้าและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ* (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2544), หน้า 109.

² บันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979 ระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศในอ่าวไทย.

สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ค.ศ.1974 และความตกลงระหว่างสหราชอาณาจักรกับนอร์เวย์ ค.ศ.1976 ความตกลงแบ่งเขตไหล่ทวีประหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเวียดนาม พ.ศ.2544 ซึ่งถือว่าเป็นการแก้ปัญหาการอ้างสิทธิทับซ้อนกันในเขตไหล่ทวีปและ/หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ แต่กรณีการแก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อนของประเทศไทยและมาเลเซียโดยวิธีการร่วมกันสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียม¹ นั้นอันเป็นการใช้สิทธิอธิปไตยร่วมกัน และถือว่าเป็นตัวอย่างแรกของประเทศต่างๆ ที่เกิดปัญหาเช่นนี้ซึ่งอาจนำไปเป็นวิธีการหรือตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาของประเทศอื่นๆ ได้ เพราะมาต่อมาโดยสังเกตจากข้อ 74 และ ข้อ 83 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 ต่างยึดถือหลักว่ารัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทำข้อตกลงชั่วคราว (Provisional Arrangements) ที่นำไปใช้ทางปฏิบัติได้ (Practical Nature)

ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น ผู้เขียนต้องการให้เห็นว่า การใช้สิทธิตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะรัฐที่มีชายฝั่งประชิดและ/หรือตรงข้ามกัน โดยเฉพาะในอ่าวไทย อย่างเช่นกรณี ประเทศไทยกับมาเลเซีย¹ เมื่อเกิดปัญหาการทับซ้อนกันขึ้น วิธีการแก้ไข ปัญหาโดยการร่วมกันสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียม¹ ย่อมเป็นทางออกที่ดีที่สุด ในขณะนั้น โดยพิจารณาถึงความต้องการของผู้บริโภค การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

เนื่องจากประเทศไทยและมาเลเซียเป็นรัฐที่มีชายฝั่งประชิดกัน ซึ่งการแก้ไขปัญหา โดยวิธีการร่วมกันสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย อันเป็นการใช้สิทธิอธิปไตยร่วมกัน โดยมีบันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979 อนุญาตไว้ โดยมีการกำหนดหลักการต่างๆ ไว้

การสำรวจและการแสวงปิโตรเลียมในแต่ละแหล่งก๊าซธรรมชาติในพื้นที่พัฒนาร่วม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวของผู้ได้รับสัญญาจากองค์กรร่วม ย่อมทำให้เกิดปัญหา สิ่งแวดล้อมทางทะเลและชั้นบรรยากาศเป็นอย่างมากคือ (ซึ่งผู้เขียนจะกล่าวในหัวข้อต่อไปโดยละเอียด)

¹ พรชัย ด่านวิวัฒน์, เรื่องเดิม, หน้า 113.

1. จากการปฏิบัติงานตามปกติของผู้ได้รับสัญญา ซึ่งจะต้องมีกรรมวิธีต่างๆ มากมาย โดยจะมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาใช้ด้วยไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างต่างๆ เรือที่เข้า – ออกเพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่พัฒนาร่วม โดยในระหว่างปฏิบัติงานย่อมมีการปล่อยสารพิษ อย่างเช่น น้ำมันและ/หรือน้ำที่ได้จากกระบวนการสำรวจและแสวงก๊าซธรรมชาติ ซึ่งน้ำดังกล่าวอาจมีปรอท และสารพิษอื่นๆ เจือปนมาด้วย และถ้าหากไม่มีวิธีกำจัดแล้วปล่อยลงทะเล ย่อมทำให้สภาพน้ำทะเลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในทะเล รวมทั้งก๊าซธรรมชาติที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมย่อมมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอน ถ้าหากไม่มีกระบวนการจัดการที่ดี แล้วปล่อยก๊าซดังกล่าวสู่ชั้นบรรยากาศ ย่อมทำให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจก และมลภาวะที่เกิดขึ้นยังมาจากของเสียจากการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ปฏิบัติงาน

ดังนั้น สารพิษและของเสียเหล่านี้ หากปล่อยลงทะเลและสู่ชั้นบรรยากาศ ย่อมทำให้เกิดมลภาวะทางทะเล คุณภาพน้ำทะเลด้อยลงเพราะมีทั้ง โคลนตะกอนชนิดที่แขวนลอยและจมลงใต้ท้องทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตะกอนชนิดแขวนลอยจะส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของหญ้าทะเลทั้งจำนวนใบและน้ำหนักลดเนื่องจากสามารถสังเคราะห์แสงได้น้อยลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของแหล่งหญ้าทะเลซึ่งเป็นแหล่งอาหารสำคัญยิ่งต่อสิ่งมีชีวิตชายฝั่งทะเล ทำให้สัตว์น้ำมีปริมาณลดน้อยลงส่งผลให้มูลค่าการผลิตประมงต่ำลงด้วย รวมทั้งยังทำให้น้ำทะเลมีความขุ่นขึ้น (Contamination) เพิ่มมากขึ้น และทำให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจกอีกด้วย

2. นอกจากการปฏิบัติงานตามปกติแล้ว อาจเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานหรือจากเหตุอื่นๆ อย่างเช่น เรือที่เข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่พัฒนาร่วม เช่น บรรทุกน้ำมันเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวในแต่ละแหล่งก๊าซธรรมชาติชนกันหรือทำน้ำมันหกหล่นหรือน้ำมันรั่วจากเรือหรืออุปกรณ์การขุดเจาะ รวมถึงแท่นขุดเจาะระเบิด หรือเรืออัปปาง ย่อมส่งผลให้มีคราบน้ำมันกระจายในพื้นที่พัฒนาร่วมและพื้นที่อื่นๆ ในอ่าวไทยไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ส่งผลให้ระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตในทะเลสูญเสียไป อย่างเช่น สัตว์น้ำที่อาศัยในพื้นที่พัฒนาร่วมและพื้นที่อื่นในอ่าวไทยที่มลภาวะกระจายไปถึงและมีผลกระทบต่อประมง

เพราะฉะนั้น จากกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ถือว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชั้นบรรยากาศเป็นอย่างมาก

จากการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมซึ่งมีทั้งหมด 3 แปลงคือ แปลง A – 18 แปลง B – 17 และแปลง C – 19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทะเลดังที่กล่าวมาข้างต้น ดังนั้น ประเทศไทยและมาเลเซียจึงมีหน้าที่ต้องคุ้มครอง ดูแล และป้องกันสิ่งแวดล้อมดังกล่าวตามข้อบทที่ 193 และ 194 ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 เพราะว่าทั้งประเทศไทยและมาเลเซียได้ลงนามและสัตยาบันตามลำดับ ต่ออนุสัญญาดังกล่าว ประกอบกับทั้งสองประเทศต้องปฏิบัติตามพันธกรณีทุกข้อบทของบันทึกความเข้าใจดังกล่าวที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาบันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979 และกฎหมายอนุวัติการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บันทึกความเข้าใจ ดังกล่าวได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม โดยได้มีการก่อตั้งองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย ขึ้นเป็นตัวแทนของทั้งสองประเทศเพื่อทำการสำรวจและแสวงปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สิทธิอธิปไตยของรัฐชายฝั่งร่วมกัน จึงกำหนดหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมโดยละเอียดไว้ในพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย พ.ศ.2523 และกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) โดยออกตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ในเรื่องของการใช้เขตอำนาจ (Jurisdiction) อย่างเช่น การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่พัฒนาร่วมกิจกรรมดังกล่าวบันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979 ให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ

ดังนั้น พื้นที่พัฒนาร่วมตามที่บันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979 ได้กำหนดให้ทั้งสองประเทศร่วมกันสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวนั้น โดยไม่เป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย เพราะว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตไหล่ทวีปและ/หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งตามกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดให้รัฐชายฝั่งมีแค่อธิปไตยเท่านั้น ดังนั้น จึงมีผลต่อการใช้เขตอำนาจของทั้งสองประเทศ โดยพิจารณาจากบันทึกความเข้าใจดังกล่าวและพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย – มาเลเซีย พ.ศ.2533 มาตรา

21 ที่กำหนดไว้¹ และอีกประเด็นหนึ่งคือ ตามบันทึกความเข้าใจและพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้แบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและอาญาโดยให้ส่วนด้านเหนือของพื้นที่ดังกล่าว ประเทศไทยมีเขตอำนาจ ส่วนในด้านใต้ให้ประเทศมาเลเซียมีเขตอำนาจดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามไม่ถือว่าการแบ่งเขตอำนาจดังกล่าวเป็นการตกลงแบ่งเขตไหล่ทวีปที่มีปัญหากันอยู่² ซึ่งการกำหนดเช่นนี้ถือว่เพื่อให้การใช้เขตอำนาจดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องและไม่ซ้ำซ้อนกัน และเป็นการยอมรับให้ใช้กฎหมายภายในของแต่ละประเทศในเรื่องต่างๆ รวมถึงเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่พัฒนาร่วมที่ทั้งสองประเทศมีเขตอำนาจอยู่ เพราะฉะนั้นกรณีเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายภายในของแต่ละประเทศในเรื่องดังกล่าวจะมีผลถึงพื้นที่พัฒนาร่วมหรือไม่ และมีผลทางกฎหมายอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศไทยกฎหมายบางฉบับที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เขตการบังคับใช้ยังไม่ถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะรวมทั้งปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปใช้บังคับในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและ/หรือไหล่ทวีปโดยเฉพาะ ประกอบกับกิจกรรมที่กระทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วมถือว่เป็นการประกอบกิจกรรมที่กระทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วมถือว่เป็นการประกอบกิจกรรมในพื้นที่ดินใต้ทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของประเทศไทยและมาเลเซีย และข้อพิจารณาที่เป็นคำถามก็คือ กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ซึ่งโดยเจตนารมณ์แล้วบัญญัติขึ้นมาเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมที่กระทำลงในดินแดน เช่น อุตสาหกรรม เกษตรกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในดินแดนและส่งผลกระทบต่อทะเล รวมถึงโครงการต่างๆ เช่น โครงการโรงแยกก๊าซและโครงการวางท่อก๊าซที่ อ่าเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เป็นต้น และพิจารณาได้จากแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2542 – 2549 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เพื่อใช้เป็นแผนปฏิบัติการในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามนโยบาย และแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

¹ บันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 ข้อ 5 และมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติองค์การร่วม ไทย – มาเลเซีย พ.ศ. 2533

² บันทึกความเข้าใจ ค.ศ. 1979 ข้อ 5 วรรคท้าย

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งวัตถุประสงค์ของแผนการดังกล่าวก็เหมือนดังเช่นพระราชบัญญัติดังกล่าว เพราะฉะนั้น ถ้าหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมจะมีมาตรการเพียงพอหรือเหมาะสมหรือไม่ ในการที่จะทำการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมดังกล่าวในพื้นที่พัฒนาร่วมที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ของทั้งสองประเทศ หรือจะบัญญัติกฎหมายเขตเศรษฐกิจจำเพาะ โดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มีผลบังคับใช้ถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ โดยรวมถึงพื้นที่พัฒนาร่วมด้วยอันเป็นการใช้ผ่านบันทึกความเข้าใจ ค.ศ.1979

2. ผลกระทบและการใช้เขตอำนาจเกี่ยวกับมลภาวะที่เกิดจากการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย

รัฐมีพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศทั้งในแง่ของหลักกฎหมายทั่วไปและในแง่ของกฎหมายทะเลในอันที่จะคุ้มครอง ลด และป้องกันสิ่งแวดล้อมตามหลักกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของรัฐและตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 ทั้งในฐานะรัฐชายฝั่ง (Coastal State) รัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State) รัฐเจ้าของธงเรือ (Flag State)¹ ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้ก่อภาระหน้าที่ รวมทั้งปัญหาในทางปฏิบัติให้แก่รัฐชายฝั่ง โดยเฉพาะรัฐชายฝั่งที่กำลังพัฒนาไม่ว่าจะเป็นในประเด็นข้อกฎหมายหรือในปัญหาข้อเท็จจริง กล่าวคือ รัฐทั้งปวงต้องรับผิดชอบสำหรับมลภาวะทางทะเล ทั้งนี้นอกจากตามหลักกฎหมายทั่วไปซึ่งกำหนดเป็นพันธกรณีของรัฐในอันที่จะไม่ให้มีการก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐอื่น โดยผลของมลภาวะข้ามแดน (Transboundary Pollution) แล้ว² รัฐชายฝั่ง

¹ ดูบทวิเคราะห์ในรายละเอียดใน Myron H. Nordquist { Editor in chief }, Shabtai Rosenne, Alexander Yankor (Volume Editors), United Nations convention on the Law of the Sea 1982 . A Commentary, volume IV , Martinus Nijhoff publishers , Dordrecht, 1991, pp. 1 – 426, อ้างถึงใน จตุรนต์ ธีระวัฒน์, **อาณาเขตทางทะเลของประเทศไทยและปัญหาทางกฎหมายในทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมระหว่างประเทศ** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541), หน้า 232

² ดูบทเรียนจาก Thrial Smelter, Arbitration Case ระหว่าง USA กับคานาดา (1938 - 1941) ใน Harris D.J. Cases and Materials on Internatoinal Law, 4th ed., (london: Maxwell, 1991,), หน้า 243 – 249,

ยังมีพันธกรณีตามกฎหมายทะเลที่บัญญัติไว้ ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ในอันที่จะต้องคุ้มครอง ลด และป้องกันสิ่งแวดล้อมทางทะเลอีกด้วยโดยที่รัฐชายฝั่งมีทั้งพันธกรณีในอันที่จะจงดเว้นที่จะกระทำกิจกรรมใดๆ อันจะก่อให้เกิดมลภาวะทางทะเล นอกจากนั้น ยังมีหน้าที่ที่จะต้องใช้มาตรการอันควรที่จะป้องกันมิให้เกิดมลภาวะทางทะเลไม่ว่าจะเป็นมลภาวะทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมของรัฐชายฝั่งหรือของคนในชาติของรัฐชายฝั่งเองหรือจากกิจกรรมของต่างชาติก็ตาม¹

2.1 ผลกระทบของมลภาวะจากการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย – มาเลเซีย

ในขณะนี้ผู้รับสัญญาจากองค์การร่วมได้ดำเนินการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมในแต่ละแปลงคือ แปลง A – 18 แปลง B – 17 และแปลง C – 19 โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าว คือ 50 ปี และในแต่ละแปลงอาจมีแหล่งก๊าซธรรมชาติหลายแหล่งที่ผู้ได้รับสัญญาจะตั้งแท่นขุดเจาะในแต่ละแหล่งที่จะทำการขุดเจาะ

ก่อนอื่นผู้เขียนขอกล่าวถึงคุณสมบัติของการก๊าซธรรมชาติในพื้นที่พัฒนาร่วม กล่าวคือ คุณสมบัติที่สำคัญของก๊าซธรรมชาติก็คือ เป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่มีสถานะเป็นก๊าซทุกชนิด ไม่ว่าจะขึ้นหรือแหล่งที่ได้จากหลุมก๊าซประกอบด้วยธาตุสำคัญ 2 ชนิดคือ ไฮโดรเจนกับคาร์บอนซึ่งรวมตัวกันเป็นส่วนส่วนของอนุที่แตกต่างกัน โดยเริ่มตั้งแต่สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่มีคาร์บอนเพียง 1 อนุ กับไฮโดรเจน 4 อนุ ซึ่งเรียกว่า ก๊าซมีเทน (Methane) ไปจนกระทั่งมีอนุคาร์บอนเพียง 8 อนุ

ซึ่งก๊าซเหล่านี้ก็จะถูกส่งไปตามท่อเพื่อขึ้นฝั่งของประเทศไทย โดยเข้าไปที่โรงแยกก๊าซที่ อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา

อ้างถึงใน จตุรงค์ ธีระวัฒน์, **อาณาเขตทางทะเลของประเทศไทยและปัญหาทางกฎหมายในทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมระหว่างประเทศ** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

¹ จตุรงค์ ธีระวัฒน์, **อาณาเขตทางทะเลของประเทศไทยและปัญหาทางกฎหมายในทางปฏิบัติในสวนที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมระหว่างประเทศ** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541), หน้า 232 - 233

จากคุณสมบัติที่กล่าวมาทั้งหมดของก๊าซธรรมชาติ ซึ่งก๊าซดังกล่าวในแต่ละแหล่งก๊าซในพื้นที่พัฒนาร่วม เช่น แหล่งจักรวาล ตามกระบวนการผลิตในแต่ละครั้งมีทั้งน้ำที่ได้มาจากกระบวนการ ย่อมมีสารปนเปื้อนหรืออาจมีปรอทซึ่งมีทั้งสารอินทรีย์หรือสารอื่นๆ เนื่องจากถ้าหากมีการปล่อยลงทะเลย่อมทำให้เกิดมลภาวะ ประกอบกับก๊าซธรรมชาติที่ทำการแยกนั้นอาจมีคาร์บอนไดออกไซด์และไฮโดรคาร์บอน หากในแต่ละแหล่งผลิตผู้รับสัญญาปล่อยก๊าซดังกล่าวสู่ชั้นบรรยากาศโดยไม่มีวิธีกำจัดที่ดี ย่อมทำให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจกได้ ถึงแม้ก๊าซธรรมชาติจะมีคุณสมบัติเด่นกว่าเชื้อเพลิงอื่นๆ หลายประการก็ตาม

เพราะฉะนั้น กรณีดังกล่าวประเทศไทยและมาเลเซียต้องคำนึงถึงผลกระทบดังกล่าว โดยต้องหามาตรการในการที่จะป้องกัน ลดและควบคุมปัญหาดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าจะในทะเลและชั้นบรรยากาศเพื่อให้เกิดปัญหานี้น้อยที่สุด

นอกจากกระบวนการดังกล่าวข้างต้น การดำเนินการดังกล่าวจะต้องมีกรรมวิธีต่างๆ มากมายโดยจะต้องมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาใช้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ที่ใช้หรือเครื่องมือ แทนจุดเจาะหรือเรือที่เข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่พัฒนาร่วม ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวก็จะปล่อยของเสีย เช่น น้ำผสมสารเคมีหรือน้ำมันที่แทรกอยู่กับชั้นของก๊าซธรรมชาติหรือปรอทที่ปนมากับก๊าซธรรมชาติ ของเสียจากการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ที่ปฏิบัติงานที่จะทำให้เกิดมลภาวะสูงขึ้น โดยของเสียเหล่านี้จะส่งผลให้คุณภาพน้ำทะเลด้อยลง มีโคลน ตะกอน ซึ่งตะกอนมีทั้งชนิดที่แขวนลอยและชนิดที่จมลงใต้ทะเล ตะกอนทั้งสองชนิดนี้จะส่งผลให้น้ำทะเลมีความขุ่นขึ้น (Contamination) เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะตะกอนชนิดแขวนลอยจะส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของหญ้าทะเลทั้งจำนวนใบและน้ำหนักลดเนื่องจากสามารถสังเคราะห์แสงได้น้อยลงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของแหล่งหญ้าทะเลซึ่งเป็นแหล่งอาหารสำคัญยิ่งต่อสิ่งมีชีวิตชายฝั่งทะเล ทำให้สัตว์น้ำมีปริมาณลดน้อยลงส่งผลให้มูลค่าการผลิตประมงต่ำลงด้วย และนอกจากนี้ยังมีมลภาวะที่เกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงานหรือจากเหตุอื่น ๆ อย่างเช่น เรือต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้า-ออกจากพื้นที่ดังกล่าว เช่น บรรทุกน้ำมันเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวชนกันหรือทำน้ำมันหกหล่นทำให้มีน้ำมันรั่วไหลหรือมีการปล่อย

น้ำมันและสารพิษต่าง ๆ ออกจากเรือหรืออุปกรณ์ในการขุดเจาะ ย่อมทำให้เกิดคราบน้ำมัน กระจายไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ ทั่วพื้นที่พัฒนาร่วมและพื้นที่อื่น ๆ ในอ่าวไทยรวมถึงเรือ อับปางหรือไฟไหม้

จากกิจกรรมดังกล่าวที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและในชั้นบรรยากาศ ผู้เขียนขอแยกว่าพื้นที่ใดบ้างที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดและพื้นที่ใดอีกที่ ได้รับผลกระทบถึงแม้จะไม่มากก็ตาม

2.1.1 ผลกระทบต่อพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย

พื้นที่พัฒนาร่วมเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและรุนแรงที่สุด เพราะ เป็นแหล่งที่เกิดมลภาวะโดยตรงและถึงแม้พื้นที่ดังกล่าวจะมีการแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและ อาญาไว้ก็ตาม แต่มลภาวะที่เกิดขึ้นไม่สามารถที่จะแบ่งแยกความเสียหายได้ประกอบกับ พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในอ่าวไทยตอนล่าง ซึ่งลักษณะกระแสน้ำของอ่าวไทยดังกล่าวมีลักษณะน้ำ ขึ้นน้ำลง โดยค่ากระแสน้ำเฉลี่ยหรือลักษณะกระแสน้ำประจำพบว่ามีความสัมพันธ์กับลม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ กระแสน้ำลึกจะมีทิศทางการไหล ขึ้นเข้าหาขอบฝั่ง จึงทำให้พบมวลน้ำทะเลที่มีความเค็มสูงสุดและอุณหภูมิต่ำตามชายฝั่ง ทะเลอ่าวไทยตอนล่างฝั่งตะวันตก

ส่วนลักษณะภูมิอากาศขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุม ซึ่งเป็นลมตามฤดูกาล ที่พัดเป็นประจำในทิศทางที่ตรงกันข้ามในแต่ละช่วงของปี ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถใน การลดและเพิ่มอุณหภูมิของพื้นดินกับมวลน้ำที่ต่างกันทำให้เกิดลมมรสุม 2 ชนิดคือ ลม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ การพัดของกระแสลมของลม มรสุมทั้งสองชนิดนี้จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแพร่กระจายมลภาวะที่อยู่ในทะเลให้ไหลไปสู่ ฝั่งของรัฐต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายฝั่งประเทศไทยที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด ซึ่งใน ส่วนอ่าวไทยตอนล่างเฉพาะที่เป็นอาณาเขตของประเทศไทย สามารถแบ่งได้ 3 เขต คือ

เขตอ่าวไทยตะวันตก ได้แก่ บริเวณพื้นที่อ่าวไทยชายฝั่งทะเลตั้งแต่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ลงไปถึง จังหวัดนราธิวาสพื้นที่ทะเลค่อนข้างตื้นมีลักษณะเป็นตะกอน โคลนตั้งแต่จังหวัดประจวบฯถึงจังหวัดนครศรีฯ ส่วนจังหวัดสงขลาถึงจังหวัดนราธิวาสจะ เป็นตะกอนโคลนปนทราย ส่วนบริเวณอื่นจะมีลักษณะเป็นทรายปนโคลนและเปลือกหอย

เขตอ่าวไทยตะวันออก ได้แก่ พื้นที่อ่าวไทยนอกชายฝั่งทะเลตั้งแต่จังหวัดชลบุรี ถึง จังหวัดตราด ลักษณะของพื้นที่ท้องทะเลโดยทั่วไปจะเป็นลักษณะโคลนปนทราย ส่วนบริเวณห่างฝั่งและปากแม่น้ำต่าง ๆ จะมีลักษณะเป็น โคลน สำหรับลักษณะของชั้นตะกอนของเขตนี้พบว่าผิวหน้าท้องทะเลจะเป็นตะกอนทรายละเอียดผสมโคลนสีน้ำตาล

เขตอ่าวไทย บริเวณพื้นที่อ่าวไทยนอกชายฝั่งต่อจากเขตอ่าวไทยตอนบน เขตอ่าวไทยตะวันตก เขตอ่าวไทยตะวันออกจนถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย ลักษณะพื้นที่บริเวณนี้จะเป็นแอ่งลงไปมีลักษณะเป็นตะกอน Sill โคลนและทรายปนกัน

เพราะฉะนั้น เขตอ่าวไทยตอนล่างซึ่งพื้นที่พัฒนาร่วมตั้งอยู่และรวมถึงพื้นที่ของทะเลที่กล่าวมาจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากเมื่อเกิดมลภาวะที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วม รวมถึงการปล่อยน้ำที่ได้จากกระบวนการขุดเจาะก๊าซในแต่ละแหล่ง ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่พัฒนาร่วม และแพร่กระจายไปในอ่าวไทยในส่วนอื่น ๆ ด้วย

2.1.2 ผลกระทบต่ออ่าวไทยในบริเวณอื่น ๆ

อ่าวไทยมีลักษณะเป็นทะเลกึ่งปิด (Semi Enclosed) ซึ่งกระแสน้ำขึ้นน้ำลงคือ ระหว่างเวลาน้ำขึ้นกระแสน้ำจะมีทิศทางอยู่ในทิศเหนือ ส่วนในเวลาน้ำลงกระแสน้ำจะมีทิศทางอยู่ในทิศใต้โดยกำลังแรงของกระแสน้ำจะเปลี่ยนแปลงไปตามคาบเวลาน้ำขึ้น น้ำลง กล่าวคือ การหมุนเวียนของน้ำในบริเวณส่วนบนของอ่าวถูกควบคุมโดยอิทธิพลของน้ำขึ้น น้ำลงและกระลม ในระหว่างลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกระแสน้ำในอ่าวไทยจะเดินทางเป็นวงรอบอ่าวตามเข็มนาฬิกา และในระหว่างลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กระแสน้ำในอ่าวจะเดินทางเป็นวงรอบอ่าวทวนนาฬิกา และโดยอิทธิพลของลมมรสุมทำให้มวลน้ำทะเลตอนบนมีการไหลเวียนอยู่ภายใน การถ่ายเทออกสู่ทะเลเปิดของอ่าวไทย อาจเกิดขึ้นเฉพาะที่มวลน้ำระดับลึกลับบริเวณปากอ่าวตอนใต้เท่านั้น บริเวณที่มีอิทธิพลของกระแสน้ำที่เกี่ยวข้องกับปริมาณออกซิเจนมีค่าสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ ทิศทางการไหลของกระแสน้ำมีส่วนทำให้ปริมาณธาตุอาหารในบริเวณอ่าวไทยตอนบนมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนั้น การเพิ่มของสารแขวนลอยที่ลงสู่ทะเลจะทำให้ความโปร่งแสงมีความเปลี่ยนแปลงอีกเช่นกัน

เพราะฉะนั้น เมื่อเกิดมลภาวะในพื้นที่พัฒนาร่วมนอกจากพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ยังมีอ่าวไทยใน ส่วนอื่น ๆ ที่ได้รับความเสียหาย คือ

1) อ่าวไทยตอนบนฝั่งประเทศไทย

เมื่อมลภาวะดังกล่าวข้างต้นซึ่งเกิดขึ้นจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วม ส่วน ใหญ่ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับประเทศมาเลเซีย เพราะว่ มลภาวะที่เกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าว เมื่อมีการเคลื่อนตัวตามกระแสน้ำหรือลอยบนผิวน้ำ มลภาวะจะเข้ามาในอ่าวไทยฝั่งตะวันตกขึ้นทางเหนือตามทิศทางรวมของมวลน้ำ ประกอบ กับลักษณะการไหลของกระแสน้ำในอ่าวไทยดังที่กล่าวมาข้างต้น มีลักษณะไหลตามเข้ มนาฬิกาโดยเฉพาะเดือนมกราคม-เมษายน ของทุกปีโดยจะไหลเข้าสู่จังหวัดปัตตานีและ สงขลาขึ้นมา ดังนั้น หากเกิดมลภาวะจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วมผลกระทบโดยตรง และรุนแรงประเทศไทยจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเกือบทั้งหมด

ประกอบกับทั้งสองประเทศได้ตกลงให้วางท่อก๊าซธรรมชาติจากพื้นที่พัฒนา ร่วมเข้ามาในประเทศไทยโดยโครงการท่อส่งก๊าซไทย-มาเลเซีย ประกอบด้วยท่อส่งก๊าซ ธรรมชาติบนบกและในทะเลรวมระยะทาง 374 กิโลเมตร โดยท่อก๊าซในทะเลเริ่มจากแหล่ง ผลิตก๊าซในพื้นที่พัฒนาร่วมมาขึ้นที่ อำเภอท่าจะนะ จังหวัดสงขลา ผ่านพื้นที่ 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ไปเชื่อมกับระบบท่อของประเทศมาเลเซียทางภาคเหนือในรัฐเกดาห์ (Kedah) โดยผ่านจุดชายแดนที่อำเภอสะเดา รวมระยะทาง 97 กิโลเมตร ส่วนโครงการโรง แยกก๊าซประกอบด้วยโรงแยกก๊าซธรรมชาติที่ อำเภอท่าจะนะ จังหวัดสงขลาใกล้กับบริเวณ ที่ท่อส่งก๊าซธรรมชาติขึ้นบกและท่อก๊าซหุงต้ม ซึ่งจากโครงการทั้งสองนี้น่าจะมีผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งในขณะนี้ทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายที่คัดค้านโครงการดังกล่าว ดังนั้น รัฐบาลจะต้องพิจารณาทั้งผลดีและผลเสียจากโครงการ ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง คำนึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก และการใช้ก๊าซธรรมชาติที่แสวงมาได้จะต้องใช้อย่าง คุ้มค่าและมีการวางแผน เพราะทรัพยากรดังกล่าวจะมีใช้ไปได้อีกประมาณ 26 ปี เมื่อก๊าซ ธรรมชาติหมดประเทศไทยต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศเป็นเงินจำนวนมหาศาล

2) เมื่ออ่าวไทยมีลักษณะทะเลกึ่งปิด (Semi Enclosed Sea) โดยมีประเทศ เพื่อนบ้านทั้งเป็นรัฐที่มีชายฝั่งประชิดและ/หรือตรงข้ามกัน ซึ่งการไหลของกระแสน้ำใน

อ่าวไทยดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นการไหลทวนเข็มนาฬิกา เพราะฉะนั้น หากเกิดมลภาวะจากกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาร่วม นอกจากพื้นที่ดังที่กล่าวข้างต้น เขตทางทะเลของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศมาเลเซีย กัมพูชาและเวียดนาม ย่อมได้รับผลกระทบจากมลภาวะดังกล่าว ถึงแม้จะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับประเทศไทย เพราะ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ธันวาคมของทุกปี กระแสน้ำในอ่าวไทยจะไหลทวนเข็มนาฬิกา ดังนั้น มลภาวะต่าง ๆ ที่กระทบต่ออ่าวไทยฝั่งของประเทศไทยแล้ว ย่อมกระจายเข้าทะเลฝั่งของประเทศเพื่อนบ้านด้วย

จากมลภาวะต่าง ๆ ที่จะกระทบต่ออ่าวไทยนั้น ผู้เขียนขอกล่าวโดยสรุปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เห็นภาพรวมของการไหลของกระแสน้ำทั้งหมดของอ่าวไทยโดยมีปัจจัยหลายประการ คือ¹ ในช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีกำลังแรง และมีอิทธิพลเหนืออ่าวไทย (ช่วงเดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนกันยายน) การไหลของมวลน้ำจากภายนอกหรือทะเลจีนใต้เข้าสู่อ่าวไทยตอนใน ผ่านกึ่งกลางของอ่าวไทยและบริเวณชายฝั่งของจังหวัดสงขลา หัวหิน และเพชรบุรี ส่วนในบริเวณอ่าวไทยตอนใน พบว่าการไหลเวียนของน้ำมีทิศวนตามเข็มนาฬิกาออกไปจากอ่าวไทยตอนใน โดยมวลน้ำที่ไหลออกจากอ่าวไทยตอนในนี้จะถูกทำให้เลี้ยวตามชายฝั่งทางซ้ายเลียบตามแนวชายฝั่งตะวันออก ออกจากอ่าวไทย

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม จนถึงปลายฤดูลมมรสุม ทิศของกระแสน้ำสุทธิทางด้านฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยได้เปลี่ยนไปในทิศทางตรงกันข้ามกับเมื่อเริ่มต้นฤดู หรือไหลลงทางใต้พร้อมกัน ส่วนในอ่าวไทยตอนใน พบว่าทิศทางของกระแสน้ำสุทธิมีการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับกระแสน้ำในฝั่งตะวันตก โดยเปลี่ยนแปลงทิศจากไหลลงทางใต้กลับขึ้นไปทางเหนือเข้าสู่ด้านในของอ่าว ซึ่งกรณีอย่างนี้พอสรุปได้ว่า มีการเคลื่อนตัวของมวลน้ำในลักษณะทวนเข็มนาฬิกาในบริเวณอ่าวไทยตอนบนในช่วงเวลาดังกล่าว

ช่วงฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์) พบว่าในช่วงต้นของฤดู (เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม) มีการไหลของมวลน้ำผิวหน้าจากทะเลจีน

¹ งานวิจัยเรื่อง ลักษณะของกระแสน้ำผิวหน้าสุทธิ และการไหลเวียนของน้ำในอ่าวไทย จากข้อมูลการตรวจวัดชนิดต่อเนื่องระยะยาว ของโครงการ SEAWATCH Thailand โดยศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสมุทรศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, พ.ศ.2542

ได้ผ่านทางช่องเปิดของอ่าวเข้าสู่ตอนในของอ่าวไทย ผ่านทั้งชายฝั่งด้านตะวันออก กึ่งกลางของอ่าว ตลอดจนแนวชายฝั่งด้านตะวันตก เมื่อมวลน้ำนี้เข้าสู่ตอนล่างของอ่าวไทยตอนใน จะมีการเลี้ยวเบนของทิศทางของกระแสน้ำสู่ทิศใต้ไปทางซ้าย จากระยะของเข้าไปด้านในตามชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย และวนกลับในทิศทวนเข็มนาฬิกา

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายของฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ พบว่าการไหลของมวลน้ำเข้าสู่อ่าวไทยตอนในผ่านบริเวณกึ่งกลางอ่าว และตามแนวชายฝั่งด้านตะวันออกยังมีอยู่และค่อนข้างแรงเมื่อเปรียบเทียบกับตอนต้นฤดู แต่บริเวณชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย พบว่ามีการไหลของน้ำออกจากอ่าวไทยผ่านสงขลาอย่างช้า ๆ ในอ่าวไทยตอนบน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า อ่าวไทยตอนบนมีลักษณะการไหลของกระแสน้ำเข้าสู่ด้านในของอ่าว

การไหลเวียนของกระแสน้ำผิวหน้าสู่ทิศใต้ ในระหว่างช่วงต่อระหว่างฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน มีทิศทางไหลเข้าสู่อ่าวไทยโดยบริเวณชายฝั่งทะเลสงขลา และกลางอ่าว โดยมีความแรงมากในช่วงเดือนมีนาคม และอ่อนกำลังลงในเดือนต่อมา ส่วนลักษณะของกระแสน้ำสู่ทิศใต้ในอ่าวไทยตอนบนมีกำลังอ่อน แต่ทิศทางการไหลก็ยังเข้าสู่อ่าว

ในเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการไหลเวียนของกระแสน้ำมีลักษณะคล้ายกับการไหลเวียนในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มวลของน้ำจะถูกพัดพาเข้าสู่อ่าวไทยบริเวณกึ่งกลางของอ่าวไทยจนถึงแนวชายฝั่งด้านตะวันออก ก่อนที่จะเคลื่อนที่ทวนนาฬิกาไปไหลลงเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก

ทั้งหมดนี้คือภาพรวมของการไหลของกระแสน้ำในอ่าวไทย เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดมลภาวะในพื้นที่พัฒนาร่วม ประกอบกับลมมรสุมในช่วงของปี สิ่งแวดล้อมทางทะเลในอ่าวไทยย่อมได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงแน่นอน อย่างเช่น สิ่งมีชีวิตและพืชใต้ทะเลที่อาศัยในพื้นที่พัฒนาร่วม และทะเลนอกพื้นที่ดังกล่าวที่มลภาวะกระจายไปถึงและมีผลกระทบต่อประมง โดยเฉพาะชาวประมงไทยเพราะชาวประมงไทยมีความสามารถใน

การทำประมงโดยส่งออกเป็นรายได้ของประเทศเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก และในกรณี
มลภาวะที่เกิดจากน้ำมัน เพราะถ้าเกิดในบริเวณที่มี

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ประเทศไทยต้อง
เตรียมพร้อมเพื่อรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทะเลฝั่งอ่าวไทย
ทั้งหมด และโดยเฉพาะในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในทะเล ถ้าหากประเทศไทยยังมีปัญหา
ในส่วนของกฎหมายที่จะนำไปใช้บังคับ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังที่จะกล่าวในหัวข้อ
ต่อไปนี้ ซึ่งผู้เขียนเชื่อได้ว่า

1) สิ่งแวดล้อมในทะเลในฝั่งอ่าวไทยที่ได้รับผลกระทบ ไม่มีทางที่จะได้รับ
การแก้ไขเยียวยาอย่างแน่นอน

2) ประกอบทั้งประเทศไทยอาจจะต้องเกิดความรับผิดชอบระหว่างประเทศ
ขึ้นได้

**การใช้ประโยชน์ในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (JDA)
ฝ่ายไทยเสียเปรียบ มาเลเซีย เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศไทย
แต่ผลประโยชน์ร่วม 50 : 50***

พื้นที่ทับซ้อนระหว่างไทย กับ มาเลเซีย หรือ เจดีเอ จำนวน 7,250 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่ทำประโยชน์ร่วมกันระหว่างไทย กับ มาเลเซีย ซึ่งการกำหนดเขตมาจากหลักเกณฑ์แบ่งอาณาเขตทางทะเล ตามอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ปี ค.ศ. 1958 และ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ปี ค.ศ. 1982 โดยไทยได้ประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะจากแนวน้ำลดบริเวณชายฝั่งออกไป 200 ไมล์ทะเล เนื่องจากลักษณะสันฐานของภาคใต้เอียงมาทางขวา ทำให้เกิดการอ้างสิทธิ์ซ้ำซ้อนกันต่อมาจึงได้เจรจากับมาเลเซีย และ จัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ทับซ้อนร่วมกัน องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ได้เข้าสรวมสิทธิแทนรัฐบาลของทั้งสองประเทศ โดยมีเจ้าหน้าที่จำนวนเท่ากัน ฐานะเท่าเทียมกัน รับผิดชอบค่าใช้จ่าย และ แบ่งปันผลประโยชน์โดยเท่าเทียมฝ่ายละ 50 : 50 ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น เมื่อพัฒนาก๊าซจากหลุมขึ้นมาใช้ประโยชน์ส่วนแรกที่ไทย กับ มาเลเซียจะได้รับคนละครึ่ง คือ ค่าภาคหลวงจากบริษัทผู้ผลิต และ ผู้ขายก๊าซคือ CTOC ประโยชน์ส่วนที่สอง คือ ค่าแบ่งปันผลกำไร (PROFIT SHARING) ประโยชน์ส่วนที่สาม คือ ประเทศทั้งสองก็จะแบ่งกันซื้อก๊าซจากแหล่งพื้นที่คนละครึ่ง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาของแต่ละประเทศต่อไป

ภาคผนวก

:

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

และ

พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด

เกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึง
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.
๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๘) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๖

(๙) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๖

ร.ก.๒๕๓๐/๒๗๖/๑พ/๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๐

- (๕๐) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๕๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๕๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๕๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๕๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๕๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๕๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๕๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๕๘) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕๙) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕๐) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๕๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๒๔
- (๕๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๒๕
- (๕๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๒๖
- (๕๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๕๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ของที่นำหรือพาเข้ามาในหรือส่งหรือพาออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราอากรท้ายพระราชกำหนดนี้

ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปิดทิ้ง

มาตรา ๕ ของใดที่ระบุอัตราอากรทั้งตามราคาและตามสภาพ ให้เสียอากรในอัตราที่คิดเป็นเงินสูงกว่า

มาตรา ๖ ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่ามีกรหลีกเลียงอากรที่พึงเก็บแก่สิ่งทีสมบูรณ์แล้ว โดยวิธีนำสิ่งนั้นเข้ามาเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกัน จะเป็นในวาระเดียวกันหรือต่างวาระกันก็ตี ก็ให้เรียกเก็บอากรแก่ส่วนนั้น ๆ รวมกันในอัตราที่ถือเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ได้ประกอบมาสมบูรณ์แล้ว

มาตรา ๗ การสำแดงรายการในใบขนสินค้าขาเข้าและใบขนสินค้าออกนั้นมิให้ถือว่าบริบูรณ์ นอกจากจะสำแดงประเภทของและเกณฑ์ปริมาณที่ต้องใช้ในการเก็บอากรให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่จำแนกและกำหนดไว้ในพิกัดอัตราอากรท้ายพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๘ ของที่ต้องเสียอากรตามสภาพนั้น

(๑) ถ้าเป็นของประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วยเพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหารน้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณอากรให้ถือเอาน้ำหนักแห้งของรวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ถ้าบรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใด ๆ เพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะและมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห่งของติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากร อธิบดีกรมศุลกากรจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้น ๆ บรรจุของตามปริมาณดังที่แสดงไว้ก็ได้

มาตรา ๙ ของที่ต้องเสียอากรตามราคานั้น อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศเป็นครั้งคราวก็ได้ว่า ราคาศุลกากรสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด กำหนดเป็นเงินเท่าใด ให้ถือราคาเช่นนั้นเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรในประเภทของที่ประกาศนั้นนับแต่วันประกาศเป็นต้นไปจนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

การประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศในวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ของใดซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าหากของนั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง ของนั้นจะต้องเสียอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราอากรที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอากร สำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนอากร ให้เสียอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไว้แล้วให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดในเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นนั้น ทั้งนี้ให้แจ้งขอชำระอากรหรืออากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องชำระอากรหรืออากรเพิ่มเกิดขึ้นและต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินอากรหรืออากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงการเสียอากร แต่มิให้นำมาตรา ๑๗ แห่ง

^๒ มาตรา ๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒มาใช้บังคับในกรณีที่ของนั้นได้ออนไปโดยสุจริต

การชำระอากรหรืออากรเพิ่มตามความในวรรคแรก ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้โอนของนั้นไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือผู้ที่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรได้นำหรือยินยอมให้นำของนั้นไปใช้ในการอื่น หรือผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสิทธิลงในขณะเป็นเจ้าของ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ที่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรถึงแก่ความตายในขณะเป็นเจ้าของ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท แล้วแต่กรณีเป็นผู้รับผิดชอบชำระอากรหรืออากรเพิ่ม โดยให้แจ้งขอชำระอากรหรืออากรเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ว่าของนั้นผู้ตายได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร

บทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรหรืออากรเพิ่มตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ของนั้นนำเข้าโดยกระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถ้ามีการจำหน่ายของนั้นจะต้องส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ของบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนอากรนำเข้ามาเพื่อใช้เอง หรือของบางประเภทหรือบางชนิดที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ตามความในวรรคหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ของใดซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นอากรโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้นของนั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหากนำของนั้นเข้ามาเอง หรือได้นำไปใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากรในการนำเข้าโดยไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งกลับออกไป ให้ของนั้นหลุดพ้นจากเงื่อนไขดังกล่าว แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับของที่ได้รับยกเว้นอากรเพราะนำเข้าโดยบุคคลที่มีสิทธิหรือเพราะนำเข้าเพื่อใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้าโดยผู้รับโอนหรือเพื่อใช้ประโยชน์ดังกล่าวตั้งแต่วันที่โอนหรือนำไปใช้ประโยชน์นั้น

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชนหรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศลดอัตราอากรสำหรับของใด ๆ จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือยกเว้นอากรสำหรับของใด ๆ หรือเรียกเก็บอากรพิเศษเพิ่มขึ้นสำหรับของใด ๆ ไม่เกินร้อยละห้าสิบของอัตราอากรที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของนั้น ทั้งนี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศในวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นว่าของได้นำเข้ามาเป็นของที่ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศหรือบุคคลใดโดยวิธีอื่นนอกจากการคืนหรือชดเชยเงินค่าภาษีอากรอันก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเกษตรหรือการอุตสาหกรรมในประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศให้เรียกเก็บอากรพิเศษแก่ของนั้นในอัตราตามที่เห็นสมควรนอกเหนือไปจากอากรที่พึงต้องเสียตามปกติ แต่อากรพิเศษที่เรียกเก็บนี้จะต้องไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นว่าได้มีการช่วยเหลือดังกล่าวข้างต้น

ฉบับแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๑

การประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศในวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๔^๓ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ร่วมลงนามหรือลักษณะตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิกหรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉบับแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๔ ทวิ^๔ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนี หรือเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดนี้ได้ โดยในการนี้ให้มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมอัตราอากรในช่องอัตราอากรขาเข้าให้เท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิมตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้ด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉบับแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๕ ขออธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจตีความในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้โดยวิธีออกประกาศแจ้งพิกัดอัตราศุลกากร

การตีความตามวรรคหนึ่ง มีให้มีผลย้อนหลัง

ฉบับแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๑

^๓ มาตรา ๑๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗

^๔ มาตรา ๑๔ ทวิ แก้ไขโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๘)

บัญชีท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

ภาค ๑

หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร

๗๑๗

๗๑๗

ภาค ๒

พิกัดอัตราอากรขาเข้า

๗๑๗

๗๑๗

ภาค ๓

พิกัดอัตราอากรขาออก

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ/บาท
๑	ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ไม่ว่าจะเป็ ข้าวเปลือก ข้าวขาว ข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง ปลายข้าว หรือรำ	๑๐	-	-
๒	เศษโลหะทุกชนิด	๕๐	-	-
๓	หนังโคและหนังกระบือ ไม่ว่าจะดิบ หรือฟอกแล้ว (ไม่รวมถึงเศษตัด เศษและผง ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้ใน อุตสาหกรรมทำหนังและ อุตสาหกรรมผลิตหนัง) (ก) หนังดิบ	-	กิโลกรัม	๕.๐๐
	(ข) อื่น ๆ	-	กิโลกรัม	๔.๐๐
๔	ยางของต้นยางตระกูลฮีเวีย ไม่ว่าจะเป็ ยางแผ่น ยางแท่ง เศษยาง ยางก้อน น้ำยาง หรือขี้ยางจากต้นยาง ยางป่นดิน หรือป่นเปลือกต้นยาง รวมทั้งยางใน			

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ/บาท
๕	ลักษณะอื่นซึ่งยังอยู่ในสภาพวัตถุดิบ			
	(ก) ยางแผ่น ยางแท่ง และเศษของยาง ดังกกล่าว นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข) และ (ค)	๔๐	-	-
	(ข) ยางแท่งตามมาตรฐานที่อธิบดี กรมศุลกากรกำหนด	๔๐	-	-
	(ค) ยางแผ่นชนิดเครปและเศษของยาง แผ่นชนิดเครป	๔๐	-	-
	(ง) น้ำยางข้น	๔๐	-	-
	(จ) น้ำยางสด	๔๐	-	-
	(ฉ) อื่น ๆ	๔๐	-	-
	ไม้ ไม้แปรรูป และของทำด้วยไม้			
	(ก) ไม้และไม้แปรรูป	๔๐	-	-
	(ข) ของทำด้วยไม้			
(๑) ชนิดที่ไม่เหมาะที่จะนำไป แปรรูปเป็นอย่างอื่น	๑๐	-	-	
(๒) อื่น ๆ	๒๐	-	-	
๖	เส้นไหมดิบที่ยังมิได้ตีเกลียว และ เส้นด้ายที่ทำด้วยไหม จี๋ไหม หรือ เศษไหม	-	กิโลกรัม	๑๐๐.๐๐
๗	ปลาป่นหรือปลาอบแห้งที่ยังมิได้ป่น อันไม่เหมาะสำหรับเป็นอาหารของ มนุษย์	๗๕	-	-
๘	ของซึ่งมิได้ระบุหรือรวมไว้ในประเภท อื่นใดในพิกัดอัตราอากรขาออกฉบับนี้		ไม่ต้องเก็บอากร	

ภาค ๔
ของที่ได้รับยกเว้นอากร

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้พิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดดังกล่าวซึ่งนำมาจากระบบพิกัดศุลกากรซึ่งเรียกว่า CCCN ล้าสมัย ขาดรายละเอียดและความชัดเจน ซึ่งเป็นผลเสียแก่การค้า การอุตสาหกรรมและการลงทุนของประเทศสมควรปรับปรุงพระราชกำหนดดังกล่าวเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยนำหลักการและโครงสร้างการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ซึ่งเรียกว่าระบบฮาร์โมไนซ์ อันเป็นระบบที่ชัดเจนกว่ามาใช้แทน และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

สุนันทา/แก้ไข

๒๕/๑๒/๕๕

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกำหนดอัตราศุลกากรมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้รัฐบาลสามารถยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก หรือที่ประเทศไทยจะร่วมลงนาม หรือเข้าเป็นสมาชิกในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

เจ้าพนักงานควบคุมการจราจรทางบกฯ

รก.๒๕๓๗/๖๒๓/๓/๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๗

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน (นางสาวกัญญากร อธิษฐาน)

ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน

สุนันทา/แก้ไข

สืบเนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา

ดำเนินการตรวจสอบ

แล้ว

๒๕/๑๒/๕๕

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน (นางสาวกัญญากร อธิษฐาน)

ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน

สืบเนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา

ดำเนินการตรวจสอบ

แล้ว

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน (นางสาวกัญญากร อธิษฐาน)

ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้าหน่วยงาน

นางสาวกัญญากร อธิษฐาน

สืบเนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา

ดำเนินการตรวจสอบ

แล้ว

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่อุตสาหกรรมเหล็กมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ เป็นอันมาก จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหล็กเพื่อประโยชน์ต่อการลงทุนซึ่งจะเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น จึงสมควรปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กให้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาของระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ดวงใจ/แก้ไข

๑๖ พ.ย. ๕๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑^๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียมคนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควรส่งเสริมให้คนพิการได้รับฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟู

^๖ รก.๒๕๕๑/๒๕ก/๑/๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑

^๗ รก.๒๕๕๑/๖๐ก/๑/๑๑ กันยายน ๒๕๕๑

สมรรถภาพคนพิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๓

ดวงใจ/แก้ไข

๑๖ พ.ย. ๕๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๑

พ.ศ. ๒๕๕๑

พ.ศ. ๒๕๕๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนิซ (International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System) ซึ่งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรตามอนุสัญญาดังกล่าว ได้กำหนดให้แก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าอยู่เสมอ เพื่อความสอดคล้องและความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ทำให้จำเป็นต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้รวดเร็วและสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรพ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีอัตราเท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภคินี/แก้ไข

๒๕/๒/๒๕๕๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ซึ่งต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจประกาศ

พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๓

ร.ก.๒๕๕๑/๗๕๓/๑/๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

ร.ก.๒๕๕๓/๙๓/๑๙/๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าได้ ดังนั้น เพื่อให้
เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิก
การกำหนดให้ใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดย
ให้ใช้ราคาศุลกากรแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข

๒๐ พ.ย. ๕๔

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๓

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้ง
หน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น
แต่ทว่าพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดยกเว้นอากรให้กับของที่นำเข้า
มาหรือส่งออกเพื่อแจกให้เปล่าเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่านส่วนราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือของที่นำเข้ามาเพื่อบริจาคเป็น
สาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดตั้งขึ้น
ใหม่ หรือที่จะได้จัดตั้งขึ้นต่อไปในอนาคตได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดเพิ่มให้ของที่นำเข้ามาหรือส่งออก
ไปเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือของที่นำเข้ามา
เพื่อให้แก่หน่วยงานของรัฐเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรเพิ่มขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตรา

พระราชบัญญัตินี้

สุนันทา/แก้ไข

๒๕/๑๒/๕๔

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕^{๑๑}

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดให้ของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ ซึ่งแต่ละหีบห่อมีราคาไม่เกินห้าร้อยบาท เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร แต่เนื่องจากปัจจุบันเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ทำให้มูลค่าของนำเข้าดังกล่าวไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มมูลค่าของของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ที่ได้รับยกเว้นอากรให้สูงขึ้น นอกจากนี้ของที่นำเข้าทางสนามบินศุลกากรซึ่งมีลักษณะเป็นการนำของเข้าโดยเร่งด่วนและมีการดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับการนำของเข้าโดยทางไปรษณีย์ ยังมีได้กำหนดให้เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร สมควรกำหนดให้ของที่นำเข้าทางสนามบินศุลกากร เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร เช่นเดียวกับของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้นำของเข้าทั้งสองกรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/พิมพ์

๘/๑๑/๕๕

พร/อรดา จัดทำ

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗^{๑๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมไนซ์อาเซียนมาใช้ ทำให้ต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามพิธีสารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ อัตราอากรขาเข้า เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศได้ด้วย การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้สามารถจำแนกประเภทสินค้าได้สอดคล้องกับระบบการจำแนกประเภทสินค้าของอาเซียนซึ่งมีความสำคัญในการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกทางการค้า

^{๑๑} รก.๒๕๕๕/๖๗ก/๑๒/๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

^{๑๒} รก.๒๕๕๗/พ๕ก/๑/๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ระหว่างประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อ
 ประโยชน์ต่อการลงทุนในอาเซียนและส่งเสริมสนับสนุนการเปิดการค้าเสรีอันจะเป็นผลให้ระบบ
 เศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น และโดยที่เรื่องนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับภาษ้อากรซึ่งจะต้องได้รับ
 การพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พ.ร.ก. ฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในหลวงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

เจ้าฟ้ากนิษฐาธิราชเจ้าหญิงกษัตริย์ธรรมาภรณ์

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

พระราชบัญญัติ
องค์การร่วมไทย-มาเลเซีย
พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทยมาเลเซีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น “บันทึกความเข้าใจ ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒)” หมายความว่า บันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ฉบับลงนามวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ซึ่งได้ลงนามโดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

“รัฐบาลทั้งสอง” หมายความว่า รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

“องค์กรร่วม” หมายความว่า องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียตามมาตรา ๑๒

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียในอ่าวไทยตามมาตรา ๙

“เส้นแบ่งเขตอำนาจ” หมายความว่า เส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัดดังต่อไปนี้

(เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดา ตะวันออก

(เอ็กซ์) ๗ องศา ๓๕.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๒๓.๐ ลิปดา ตะวันออกซึ่ง

แบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาในพื้นที่พัฒนาร่วม

“ทรัพยากรธรรมชาติ” หมายความว่า ทรัพยากรธรรมชาติใด ๆ ที่ไม่มีชีวิต รวมทั้งแร่ น้ำมัน แร่ดิบ และโลหะใด ๆ

“ปิโตรเลียม” หมายความว่า น้ำมัน แร่ดิบใด ๆ หรือไฮโดรคาร์บอนอื่นใดและก๊าซธรรมชาติซึ่งอยู่ในสภาพอันเป็นธรรมชาติและก๊าซธรรมชาติเหลวที่ปากหลุม รวมทั้งหินปิทูเมนและทรัพยากรอื่นที่สะสมอยู่เป็นชั้น ๆ ซึ่งสามารถจะสกัดน้ำมันออกมาได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน*รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์กรขึ้นองค์กรหนึ่ง เรียกว่า “องค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย” ให้องค์กรร่วมเป็นนิติบุคคล และมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

ภายใต้บังคับและเพื่อวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรร่วมมีอำนาจทำสัญญา ได้มา ชื่อ รับเอา ถือเอาประโยชน์ซึ่งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ทุกรูปแบบ ยกเว้นการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และมีอำนาจ โอนสิทธิ มอบ คิน ก่อให้เกิดภาระติดพัน จำนอง

มอบช่วง โอน หรือจำหน่าย โดยวิธีอื่นใด หรือจัดการเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ใด ๆ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าว ซึ่งเป็นขององค์กรร่วม ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดที่องค์กรร่วมจะเห็นสมควร

มาตรา ๗ ให้องค์กรร่วมมีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามหน้าที่ของตน และสำหรับการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์ของตนภายใต้และเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ องค์กรร่วมได้รับมอบอำนาจและเข้าถือเอาซึ่งสิทธิแต่ผู้เดียว อำนาจ ความเป็นอิสระ และเอกสิทธิ์ในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปิโตรเลียม ในพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๒ พื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๙ พื้นที่พัฒนาร่วม คือ บริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัด ดังต่อไปนี้

(เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดา ตะวันออก

(บี) ๗ องศา ๑๐.๒๕ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๙.๐ ลิปดา ตะวันออก

(ซี) ๗ องศา ๔๙.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๐๒.๕ ลิปดา ตะวันออก

(ดี) ๗ องศา ๒๒.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๔๒.๕ ลิปดา ตะวันออก

(อี) ๗ องศา ๒๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๓๙.๐ ลิปดา ตะวันออก

(เอฟ) ๗ องศา ๐๓.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๐๖.๐ ลิปดา ตะวันออก

(จี) ๖ องศา ๕๓.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๓๔.๐ ลิปดา ตะวันออกและแสดง

ไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องของแผนที่เดินเรืออังกฤษ เลขที่ ๒๔๑๔ ฉบับ ค.ศ. ๑๙๖๗ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓ ค่าภาคหลวง

มาตรา ๑๐ ให้องค์กรร่วมชำระค่าภาคหลวงแก่รัฐบาลทั้งสอง แต่ละฝ่ายในอัตราฝ่ายละร้อยละห้าของผลผลิตรวมของปิโตรเลียม ตามวิธีการและเวลาที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๑๙)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔

การเงิน

มาตรา ๑๑ ค่าใช้จ่ายที่งัดปวงที่เกิดขึ้นและผลประโยชน์ที่องค์กรร่วมได้รับจากกิจกรรมที่ดำเนินไปในพื้นที่พัฒนาร่วม รัฐบาลทั้งสองจะรับภาระและแบ่งปันเท่า ๆ กัน

ในระหว่างที่องค์กรร่วมยังไม่มีรายได้เพียงพอที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายประจำปีในการดำเนินกิจการรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจะชำระเงินเข้ากองทุนเป็นรายปีตามที่กำหนดตามความตกลง ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่เท่ากับกับจำนวนเงินที่รัฐบาลแห่งมาเลเซียจะชำระด้วย

หมวด ๕

กองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

มาตรา ๑๒ เพื่อวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้และความตกลง ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย” โดยให้องค์กรร่วมเป็นผู้บริหารและควบคุม

สินทรัพย์ของกองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนที่ได้จากรัฐบาลทั้งสองตามความตกลงและตามมาตรา ๑๑วรรคสอง

(๒) เงินที่ได้จากการดำเนินโครงการ แผนงานหรือกิจการลงทุนใด ๆ ที่ใช้เงินกองทุน

(๓) เงินที่ได้จากหรือเกิดจากทรัพย์สิน การลงทุน การจำนองหรือค่าภาระใด ๆ ที่ได้มาหรือตกเป็นขององค์กรร่วม

(๔) เงินที่องค์กรร่วมยืมมาเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณี หรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ และ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่จะพึงชำระให้แก่หรือตกเป็นขององค์กรร่วมไม่ว่าด้วยวิธีใดและในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ขององค์กรร่วม

มาตรา ๑๓ กองทุนสามารถนำไปใช้เพื่อ

(๑) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการที่องค์กรร่วมปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจตามบทบัญญัติว่าด้วยงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว และภายใต้บังคับแห่งกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔

(๒) ชำระเงินใด ๆ ที่องค์กรร่วมยืมมาตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าภาระอื่น ๆ อันเป็นผลจากการยืมนั้น

(๓) การลงทุนตามที่องค์กรร่วมจะตัดสินใจทำ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสอง และ

(๔) การชำระเงินในจำนวนเท่า ๆ กันให้แก่รัฐบาลทั้งสอง จากรายได้ซึ่งองค์กรร่วมได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่รัฐบาลทั้งสองจะได้ตกลงกัน ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๔ ให้องค์กรร่วมตั้งและจัดการทุนสำรองในกองทุนตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐบาลทั้งสองจะได้ร่วมกันกำหนดขึ้น

มาตรา ๑๕ การกระทำดังต่อไปนี้ องค์กรร่วมจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองก่อน

(๑) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัท คณะบุคคล หรือบุคคลใด ๆ โดยเข้าถือหุ้นหรือซื้อหุ้นกู้ หรือโดยวิธีให้กู้ยืมหรือปล่อยเงินช่วยเหลือหรือโดยวิธีอื่น

(๒) ซื้อ จัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่าย หรือทำให้ได้มาโดยวิธีอื่นใดซึ่งหุ้นประเภทใด ๆ ในบริษัทมหาชนหรือบริษัทเอกชน หรือ

(๓) ยืมเงิน คำประกันหรือรับจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบทางการเงิน

ในการให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง รัฐบาลทั้งสองจะร่วมกันวางข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๖ บทบัญญัติทั้งหลายในพระราชบัญญัตินี้ไม่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบใด ๆ แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือรัฐบาลแห่งมาเลเซีย สำหรับความรับผิดชอบใด ๆ ขององค์กรร่วม

หมวด ๖

สัญญาเพื่อการสำรวจและแสวงประโยชน์

มาตรา ๑๗ ไม่ว่าจะมีความหมายอื่นใดบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างไรก็ตาม ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากองค์กรร่วมประกอบธุรกิจการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติใด ๆ รวมทั้งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่จะได้มีการทำสัญญาระหว่างองค์กรร่วมกับผู้นั้นเพื่อสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าว

สัญญาตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองก่อน

ภายใต้บังคับของวรรคสี่ ในกรณีที่สัญญาตามวรรคหนึ่งเป็นสัญญาเพื่อสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากปิโตรเลียม สัญญานั้นจะต้องเป็นสัญญาแบ่งปันผลผลิตและนอกจาก

เรื่องอื่น ๆ ต้องมีข้อกำหนดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๐ ผู้ได้รับสัญญาต้องชำระค่าภาคหลวงเป็นจำนวนร้อยละสิบของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมให้แก่องค์กรร่วมตามวิธีการและเวลาที่จะกำหนดในสัญญา

(๒) ให้ผู้ได้รับสัญญาใช้อัตราร้อยละห้าสิบของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมเพื่อวัตถุประสงค์ในการหักค่าใช้จ่ายสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียม

(๓) ให้ถือว่าส่วนที่เหลือของผลผลิตรวมของปิโตรเลียมหลังจากการหักเพื่อวัตถุประสงค์ตาม (๑) และ (๒) แล้ว เป็นปิโตรเลียมส่วนที่เป็นกำไร และให้แบ่งให้แก่องค์กรร่วมและผู้ได้รับสัญญาเท่า ๆ กัน

(๔) สัญญาจะมีอายุไม่เกินสามสิบห้าปี แต่ต้องไม่เกินอายุของการใช้บังคับของความตกลง

(๕) ให้บรรดาค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการประกอบกิจการปิโตรเลียมตกเป็นภาระของผู้ได้รับสัญญาและภายใต้บังคับของ (๒) ให้หักจากผลผลิตได้

(๖) จำนวนเงินขั้นต่ำที่ผู้ได้รับสัญญาต้องใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการปิโตรเลียมตามสัญญาในฐานะข้อผูกพันขั้นต่ำ ตามที่ตกลงกันระหว่างองค์กรร่วมและผู้ได้รับสัญญา

(๗) ผู้ได้รับสัญญาต้องชำระเงินบำรุงการวิจัยให้แก่องค์กรร่วมในอัตราร้อยละศูนย์จุดห้าของจำนวนรวมแห่งส่วนของผลผลิตรวมที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการหักค่าใช้จ่ายตาม (๒) และส่วนแบ่งของปิโตรเลียมส่วนที่เป็นกำไรของผู้ได้รับสัญญาตาม (๓) ตามวิธีการและเวลาที่จะได้กำหนดโดยองค์กรร่วม แต่ทั้งนี้ การชำระเงินดังกล่าวจะหักจากผลผลิตมิได้ และ

(๘) ข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญาซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้โดยฉันทมิตร ให้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการ ซึ่งมีองค์คณะที่ประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการ ๓ คน เพื่อชี้ขาด โดยคู่กรณีเป็นผู้ตั้งฝ่ายละหนึ่งคน และให้คู่กรณีร่วมกันตั้งคนที่สาม หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ในการเลือกอนุญาโตตุลาการคนที่สามภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาการค้าระหว่างประเทศของสหประชาชาติ (UNCITRAL) เพื่อตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม กระบวนพิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้เป็นไปตามกฎของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศที่พิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้อยู่ที่กรุงเทพมหานครหรือกรุงกัวลาลัมเปอร์ หรือสถานที่อื่นใดตามแต่คู่กรณีจะตกลงกัน

ให้องค์กรร่วมเปลี่ยนแปลงอัตราตาม (๒) (๓) และ (๗) ของวรรคสามสำหรับสัญญาใด ๆ ได้โดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสอง ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ดังกล่าวในสัญญาที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ได้รับสัญญาจะตกลงยินยอมด้วย

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้ “ผลผลิตรวม” เมื่อเกี่ยวกับก๊าซให้หมายถึงรายได้ทั้งหมดจากการขายก๊าซ

หมวด ๗

กฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสองมีอำนาจออกกฎกระทรวงได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การประกอบการ หรือดำเนินธุรกิจหรือบริการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่พัฒนาร่วม
 - (๒) การชำระเงินใด ๆ ที่จะต้องชำระแก่รัฐบาลทั้งสองจากองค์กรร่วมตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓(๔)
 - (๓) ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการแต่งตั้ง และการจ่ายค่าตอบแทนค่าเดินทาง และเบี้ยเลี้ยงที่ต้องจ่ายให้แก่ประธานร่วมและสมาชิกอื่นขององค์กรร่วม
 - (๔) วิธีการสำหรับยื่นข้อเสนอและตกลงทำสัญญาใด ๆ ที่อาจทำตามมาตรา ๑๗ รวมทั้งข้อกำหนดและเงื่อนไขที่อาจมีในสัญญานั้น ๆ
 - (๕) การทำบัญชีและบันทึกหลักฐานอื่น ๆ ที่ถูกต้องของกิจกรรมในเชิงธุรกิจ และกิจการต่าง ๆ ขององค์กรร่วม ตามหลักการทำบัญชีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
 - (๖) การจัดทำงบการบัญชีประจำปี และการจัดสรรกำไรตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
 - (๗) การสอบบัญชีและการเสนอบัญชีต่อรัฐบาลทั้งสองหลังจากนั้น
 - (๘) การจัดทำและการเสนองบประมาณประจำปีต่อรัฐบาลทั้งสอง
 - (๙) หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการสำรวจและแสวงประโยชน์จากปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วม และ
 - (๑๐) เรื่องอื่นใดเพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะทำให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังเกิดผล
- ทั้งนี้ กฎกระทรวงในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องตาม (๑) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) จะออกได้เมื่อได้หารือองค์กรร่วมแล้ว

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ และเขตอำนาจศาล

มาตรา ๑๙ ให้สมาชิก เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง และตัวแทนขององค์กรร่วม และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๕ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๐ ไม่ว่าจะมีกฎหมายอื่นใดบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างไรก็

ตามให้ศาลจังหวัดสงขลา ศาลแพ่ง หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายกระทรวงใด ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เขตอำนาจศาลเหนือความผิดใด ๆ ที่ได้กระทำตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ ให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๒๑ วรรคหก (๒) และ (๔) มาใช้บังคับ

หมวด ๙

เขตอำนาจ

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับวรรคสอง และวรรคสาม ราชอาณาจักรไทยยังคงมีและใช้เขตอำนาจเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป

เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาของ

(๑) ราชอาณาจักรไทยในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัด ดังต่อไปนี้

(เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดา ตะวันออก

(บี) ๗ องศา ๑๐.๒๕ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๙.๐ ลิปดา ตะวันออก

(ซี) ๗ องศา ๔๙.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๐๒.๕ ลิปดา ตะวันออก

(เอ็กซ์) ๗ องศา ๓๕.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๒๓.๐ ลิปดา ตะวันออก

(๒) มาเลเซียในพื้นที่พัฒนาร่วมคลุมถึงบริเวณที่กำหนดขอบเขตโดยเส้นตรงซึ่งเชื่อมจุดพิกัดดังต่อไปนี้

(เอ) ๖ องศา ๕๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๒๑.๒ ลิปดา ตะวันออก

(เอ็กซ์) ๗ องศา ๓๕.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๒๓.๐ ลิปดา ตะวันออก

(ดี) ๗ องศา ๒๒.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๔๒.๕ ลิปดา ตะวันออก

(อี) ๗ องศา ๒๐.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๓๙.๐ ลิปดา ตะวันออก

(เอฟ) ๗ องศา ๐๓.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๓ องศา ๐๖.๐ ลิปดา ตะวันออก

(จี) ๖ องศา ๕๓.๐ ลิปดา เหนือ ๑๐๒ องศา ๓๔.๐ ลิปดา ตะวันออก

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิอธิปไตยของราชอาณาจักรไทยเหนือพื้นที่พัฒนาร่วมแต่อย่างใด และการสละเขตอำนาจใด ๆ ตามมาตรานี้ไม่มีผลบังคับ และไม่มีผลเกินอายุของการใช้บังคับของความตกลง

การที่ราชอาณาจักรไทย ยินยอมให้มาเลเซียใช้เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาตามวรรคสอง (๒) และยอมให้ใช้เขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับศุลกากรและสรรพสามิต และภาษีอากรภายในพื้นที่พัฒนาร่วมต่อไป ให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการรับรองในลักษณะต่างตอบแทนต่อสิทธิของราชอาณาจักรไทยตามวรรคสอง (๑)

เขตอำนาจใด ๆ ที่เป็นของราชอาณาจักรไทยหรือของมาเลเซียตามมาตรา

ส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม ให้มีเฉพาะในเรื่องและภายในขอบเขตเท่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับไหลทวีปและตามที่เป็นที่ยอมรับกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

เพื่อวัตถุประสงค์แห่งมาตรานี้

(๑) เขตอำนาจทางแพ่งและทางอาญาไม่รวมถึงเขตอำนาจในเรื่องที่เกี่ยวกับ
ศุลกากรและสรรพสามิต และภาษีอากร

(๒) เขตอำนาจทางอาญาเหนือความผิดที่ได้กระทำลงบนแท่นหรือสิ่งติดตั้งซึ่ง
อยู่คร่อมเส้นแบ่งเขตอำนาจ และได้สร้างไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวงประโยชน์จาก
ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินใต้ทะเลและใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วม ให้ราชอาณาจักรไทยหรือ
มาเลเซียใช้อำนาจนั้นแต่เพียงผู้เดียว ตามแต่จะกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือ
มาเลเซีย

(๓) การวินิจฉัยว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งซึ่งอยู่คร่อมเส้นแบ่งเขตอำนาจ และได้สร้าง
ไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินใต้ทะเลและ
ใต้ดินภายในพื้นที่พัฒนาร่วมเป็นของราชอาณาจักรไทยหรือของมาเลเซีย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
ใด ๆ ที่จะต้องมีการวินิจฉัยในกระบวนการพิจารณาทางแพ่งใด ๆ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ของการเข้า
ไปใช้หรือใช้เขตอำนาจทางแพ่งโดยราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้เป็นไปตามการกำหนดว่า
แท่นหรือสิ่งติดตั้งนั้นเป็นไทยหรือมาเลเซียและ

(๔) การกำหนดว่าแท่นหรือสิ่งติดตั้งเป็นไทยหรือมาเลเซียตาม (๒) และ (๓)
ให้วินิจฉัยตามหลักการว่าที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ที่ใด

หมวด ๑๐

สิทธิในห้วงน้ำ

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่สิทธิ ความเป็น
อิสระและเอกสิทธิ์ใด ๆ ซึ่งรวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประมง และไม่กระทบกระเทือนต่อการอ้าง
สิทธิดังกล่าว ที่ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียอาจมีเหนือห้วงน้ำของพื้นที่พัฒนาร่วมโดยผลของ
ข้อ ๔ แห่งบันทึกความเข้าใจ ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

หมวด ๑๑

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใด รวมทั้งกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของ
นิติบุคคลฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสน
บาทหรือทั้งจำทั้งปรับและในกรณีที่เป็นความผิดต่อเนื่อง ต้องระวางโทษปรับอีกไม่เกินหนึ่งหมื่น

บาทต่อวันหรือเศษของวันในระหว่างที่ความผิดนั้นยังดำเนินอยู่ต่อไปหลังจากวันแรกที่มีคำพิพากษาและบรรดาเครื่องจักร เครื่องมือโรงงาน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นใด หรือสิ่งของที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕ ผู้ใด รวมทั้งกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคล ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อเนื่อง ต้องระวางโทษปรับอีกไม่เกินสองพันบาทต่อวันหรือเศษของวันในระหว่างที่ความผิดนั้นยังดำเนินอยู่ต่อไปหลังจากวันแรกที่มีคำพิพากษา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ซึ่งถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ เป็นนิติบุคคล ผู้นั้นจะถูกลงโทษได้เพียงโทษปรับตามที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘ เป็นนิติบุคคล บุคคลทุกคนซึ่งในขณะที่มีการกระทำความผิดนั้นเป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของนิติบุคคลดังกล่าว อาจถูกฟ้องร่วมกันในคดีเดียวกับนิติบุคคลนั้นและในกรณีที่นิติบุคคลนั้นถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามฟ้อง ให้ถือว่ากรรมการหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทุกคนได้กระทำความผิดนั้น เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าความผิดนั้นได้กระทำลงโดยตนไม่ได้มีส่วนรู้เห็นด้วยหรือได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๗ ถ้าตัวแทนกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘ ให้ถือว่าตัวการมีความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการป้องกันการกระทำหรือการละเว้นการกระทำนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และต่อมาได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซียระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ตามความตกลงดังกล่าวมีข้อกำหนดด้วยว่า ทั้งสองประเทศจะต้องออกกฎหมายอนุวัติการก่อกำตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย โดยมีสาระสำคัญเหมือนกัน และประกาศใช้บังคับพร้อมกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*[ดูภาพแผนที่ท้าย พ.ร.บ.ฯ รก.๒๕๓๔/๑๑/๑พ/๒๒ มกราคม ๒๕๓๔]

ภคินี/แก้ไข

๖/๒/๒๕๔๕

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^๒

มาตรา ๑๒๗ ในพระราชบัญญัติองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อบุคคลให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับ

^๒ รก.๒๕๔๕/๑๐๒ก/๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

การโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้